

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

29 NOVEMBER 1994

ONTWERP VAN DECREET

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

VERSLAG

namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid
uitgebracht door mevrouw L. Maximus en de heer J. Vandeurzen
aan de Commissie voor Financiën en Begroting

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer M. Olivier.

Vaste leden : mevrouw S. Creyf, mevrouw T. Merckx-Van Goeij
en de heren M. Olivier, B. Vandendriessche en H. Van Wambeke ;
mevrouw M. De Meyer, de heer L. Hancké, mevrouw L. Maximus
en de heer J. Van der Sande ;
de heren G. Antheunis, E. De Groot en A. Van Aperen ;
de heer R. Bosman ;
de heer E. Van Vaerenbergh ;
de heer M. Maertens.

Plaatsvervangers :

de heren H. Brouns en L. Goutry, mevrouw A. Leysen, mevrouw
R. Van Cleuvenbergen en de heer J. Vandeurzen ;
de heren F. Dielens, R. Landuyt, M. Logist en J. Peeters ;
de heer J. Devolder, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans en de
heer J. Valkeniers ;
de heer W. Peeters ;
de heer H. Lauwers ;
mevrouw M. Vogels.

Zie :

15 (1993-1994)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen 1 tot XXV
- Nrs. 2 tot 7 : Amendementen
- Nr. 8-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
- Nr. 8-B : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
- Nr. 8-C : Verslag namens de Commissie voor Cultuur
- Nr. 8-D : Verslag namens de Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid
- Nr. 8-E : Verslag namens de Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting
- Nr. 8-F : Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud
- Nr. 8-G : Verslag namens de Commissie voor de Media
- Nr. 8-H : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
- Nr. 8-1 : Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

INHOUD

	Blz.
DEEL 1: WAT DE MATERIE BETREFT DIE BEHOORT TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN	4
1. TOELICHTING DOOR MINISTER L. DETIEGE	4
1. Integratie kansarmen (programma 41.8)	4
2. Medische-sociaal beleid (programma 42.2)	5
11. BESPREKING	
1. Algemene werkingskosten (programma 08.1)	7
2. Integratie kansarmen (programma 41.8)	7
3. Medisch-sociaal beleid (programma 42.2)	9
111. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	12
IV. INDICATIEVE STEMMING	12
DEEL 2: WAT DE MATERIE BETREFT DIE BEHOORT TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN	13
I. TOELICHTING DOOR MINISTER W. DEMEESTER-DE MEYER	13
11. BESPREKING	17
1. Algemene werkingskosten (programma 09.1)	17
2. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (programma 40.2)	17
3. Algemeen welzijnsbeleid (programma 41.1)	17
4. Bijzondere jeugdbijstand (programma 41.2)	17
5. Bejaardenzorg (programma 41.3)	21
6. Gezinsaanlegenheden (programma 41.4)	24
7. Gehandicaptenzorg (programma 41.5)	26
8. Maatschappelijk opbouwwerk (programma 41.6)	29
9. Maatschappelijk welzijn (programma 41.7)	29
10. Gezondheidszorg (programma 42.1)	30
111. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	31
IV. INDICATIEVE STEMMING	32
BIJLAGEN	33

DAMES EN HEREN,

De commissie besprak op 20 oktober en 16 november 1994 de begrotingsaangelegenheden die tot haar bevoegdheid behoren.

DEEL 1 : WAT DE MATERIE BETREFT DIE BEHOORT TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

1. TOELICHTING DOOR MINISTER L. DETIEGE

1. Integratie kansarmen (programma 41.8)

In het kader van het decreet van het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen (VFIK) wordt jaarlijks, dus ook in 1995, een bedrag toegekend aan de VFIK-gemeenten.

In de vergadering van woensdag 15 september 1993 heeft de Vlaamse regering de VFIK-gemeenten voor 1994 vastgelegd. Deze beslissing werd genomen op voorwaarde dat vanaf 1995 een aangepast decreet zou worden opgemaakt op basis van twee belangrijke pijlers.

De eerste pijler is het ontwerpen van nieuwe criteria en normen om die gemeenten aan te duiden, die in hoge mate af te rekenen hebben met problemen inzake kansarmoede.

De tweede pijler is dat er een voorstel uitgewerkt moet worden om de fondsenwerking om te bouwen naar een structurele werking.

Dat alles zal onderbouwd worden door een evaluatie-onderzoek betreffende de werking en de criteria van het VFIK. De minister verwacht eind november een eerste deel van de evaluatie door de Koning Boudewijnstichting. De definitieve resultaten van de studie zullen eind volgend jaar bekend zijn.

Naar aanleiding van voornoemde beslissing is voor wat de eerste pijler betreft een voorontwerp van decreet uitgewerkt. Daarvoor heeft de regering zich gebaseerd op de studie van de Algemene Planningsdienst.

Na de begrotingsbesprekingen zal een interkabinettenwerkgroep worden opgestart om te komen tot een structurele ombouw en verankering van het VFIK.

De nieuwe selectiecriteria voor het VFIK, die in het programmadecreet opgenomen worden, zijn :

- UVW's langer dan 1 jaar werkloos (absoluut aantal + % van de bevolking) ;
- UVW's jonger dan 25 jaar (idem) ;
- aantal bestaansminimumgerechtigden (idem) ;
- aantal migranten (idem).

Voor 1995 zal het oorspronkelijke VFIK-bedrag van 1.1285 miljoen eenmalig verminderd worden met 186,2 miljoen. Dit om na 1998 de continuering van de bestrijding van de kansarmoede te waarborgen.

Dat alles is terug te vinden op het programma 41.8, basisallocatie 41.01.

De in het desbetreffend ontwerp-decreet voorgestelde wijzigingen, hebben implicaties op het aantal gemeenten dat aan de criteria van het VFIK-decreet beantwoordt. De voorzienene herziening van de lijst van VFIK-gemeenten leidt ertoe

dat een krachtig instrument van het Vlaamse kansenbeleid niet meer inzetbaar is in dezelfde gemeenten als de voorbije vier jaren.

Om te verzekeren dat de huidige inspanning voor kansarmen in deze gemeenten aangehouden wordt, wordt er in een bedrag voorzien om deze projecten, die optimaal en kwalitatief inspelen op deze inspanningen, voort te zetten.

Tevens wordt in een bedrag voorzien voor initiatieven die vernieuwend zijn en/of een meer exemplarische werking hebben voor het Vlaamse kansenbeleid. Deze werkingen moeten de mogelijkheid krijgen om hun methodiek over te dragen aan andere initiatieven die werken met kansarme groepen.

Dat alles is ingeschreven op basisallocatie 01.03.

Op basisallocatie 01.04 is er een bedrag ingeschreven van 20,2 miljoen voor logistieke en inhoudelijke ondersteuning van het lokale kansenbeleid en voor wetenschappelijk onderzoek.

De middelen voor het depannagefonds van de VFIA-projecten zijn terug te vinden op basisallocatie 01.02. Deze projecten zitten nog in uitvoeringsfase en zullen eerstdaags afgelopen zijn.

2. Medisch-sociaal beleid (programma 42.2)

De begrotingsvoorstellen zijn een weergave van het beleid dat uitgestippeld werd in de beleidsnota Preventieve Gezondheidszorg 1993-1997 (Stuk 314 (1992-1993) – nr. 1). De kredieten voor 1995 werden verhoogd tot 1562 miljoen frank.

De prioritaire deelterreinen die de minister onderscheidt, zijn de volgende :

1. de kankerpreventie ;
2. de AIDS-bestrijding ;
3. de drugpreventie ;
4. het medisch verantwoord sporten.

In de begrotingsvoorstellen zijn enkele 'specifieke acties terug te vinden die de preventieinspanningen op de eerste drie terreinen kracht moeten bijzetten. Daarnaast meent de minister dat het vaccinatiebeleid verruimd moet worden.

In de begrotingsvoorstellen is er verder aandacht voor het optimaliseren van de gezondheidsindicatoren.

De minister beschrijft kort enkele nieuwe initiatieven.

1. Spuitenruilprogramma bij intraveneuze druggebruikers (IVD) in Vlaanderen

Intraveneuze druggebruikers lopen op dit moment een groot risico om via bloed-bloed contact besmet te worden door gemeenschappelijk gebruik van injecterend materiaal.

Er werd enkel ten experimentelen titel een spuitenruilprogramma opgezet in één stad in Vlaanderen en dit in het kader van wetenschappelijk onderzoek. Daarnaast werd dit jaar een onderzoek opgezet om de spuitenruil voor Vlaanderen te organiseren.

In de andere Europese landen waar de besmetting via deze weg veel hoger ligt, heeft men sinds jaren reeds dergelijke programma's uitgebouwd. De transmissie via intraveneus gebruik ligt in België nog laag, maar dit moet ook zo blijven. Momenteel onderhandelt de minister met de apothekers om een goed en veilig systeem van spuitenruil uit te werken.

In elk geval moet aan spuitenruil ook het verstrekken van informatie gekoppeld worden over veilig vrijen. Het is spijtig om vast te stellen dat in de marginale groep intraveneuze druggebruikers er nogal wat prostitutie bestaat. Naast de transmissie van het virus via het bloed, is het risico op transmissie via seksueel contact dan ook helemaal niet denkbeeldig. Daarom meent de minister dat deze specifieke actie urgent is.

Budget : 8 miljoen.

2. Optimaliseren van het verzamelen van de gezondheidsindicatoren

Zoals de Commissie voor Welzijn en Gezondheid reeds eerder opmerkte, is een goed kankerregister van het grootste belang. De minister heeft dan ook een initiatief genomen om het bestaande kankerregister aan te vullen met gegevens vanuit de verschillende provinciale registraties. Het zal op deze manier mogelijk worden om de anatomopathologische stadiumbepaling te betrekken in de registratie. Dat geeft buitengewone mogelijkheden voor de evaluatie van de curatieve interventies. Epidemiologische studie van de verkregen gegevens zal het onder meer mogelijk maken om geografische distributies van bepaalde kankers te onderkennen. Daardoor kunnen nieuwe inzichten ontstaan op het vlak van mogelijke kankerverwekkende situaties. De minister denkt daarbij aan het leven onder hoogspanningslijnen of in de nabijheid van vervuilende industrie, het wonen in een verkeersdrukke omgeving en dergelijke meer.

Voor het organiseren van de verzameling van anatomopathologische gegevens zal gekozen worden voor het provinciale niveau. Reeds nu zijn de integrale kankerstichtingen (voorbeeld IKSA of Integrale Kankerstichting Antwerpen, LIKAS of Limburgse Integrale Kanker stichting) begonnen met het verzamelen van deze informatie. Daardoor moet er geen nieuwe structuur worden uitgebouwd. De Vlaamse Gemeenschap heeft in 1994 een studie besteld bij het IHE voor de uitwisselbaarheid van dergelijke gegevens. De resultaten ervan worden eind 1994 verwacht. Er wordt onder meer onderzocht hoe dergelijke gegevens gekoppeld kunnen worden aan het nationaal Kankerregister.

Budget : 15 miljoen.

3. Vaccinaties

3.1. Uitbreiding van de vaccinatie tegen mazelen, bof en rubella op 10 of 11-jarige leeftijd

De uitbreiding beoogt het gratis ter beschikking stellen van een booster tegen mazelen, bof en rubella op de leeftijd van 11 of 12 jaar. Het beoogde effect op lange termijn is het uitroeien in onze gemeenschap van deze drie ziekten door het realiseren van een vaccinatiegraad van meer dan 90 procent bij de blootgestelde bevolking.

Het doel op korte termijn is te vermijden dat de verlaagde incidentie ten gevolge van de huidige vaccinatiecampagnes, zou leiden tot kleine epidemieën op hogere leeftijd, waarbij een ernstiger ziekteverloop te vrezen valt.

Budget : 16,4 miljoen.

3.2. Hepatitis B-vaccinatie noodfonds

In een recent uitgevoerde prevalentiestudie rond hepatitis B in Vlaanderen werd aangetoond dat de sero-prevalentie van dragerschap en van geïnfecteerde personen hoger ligt dan de diverse hepatitisexperten in Vlaanderen verwachten.

De analyse naar leeftijd vormt een duidelijk toenemende prevalentie met de leeftijd, en dit vanaf de leeftijdsgroep 14-tot 19-jarigen.

De Vlaamse regering moet rekening houden met deze gegevens en overwegen in Vlaanderen een veralgemeende vaccinatiecampagne op te starten. Hiervoor moet een kostenbatenanalyse worden opgezet en een keuze gemaakt voor een vaccinatiestrategie.

De gezondheidsinspectie meldt een toenemend aantal vragen voor het ter beschikking stellen van het hepatitis B-vaccin. Vooral kinderkribben of kleuterscholen vragen ernaar wanneer een kind wordt aangetast door hepatitis B en er gevaar is voor besmetting van de onmiddellijke omgeving. Hoewel hepatitis B niet zo besmettelijk is, ontstaat bij de ouders ongerustheid, die af en toe kan leiden tot uitsluiting uit de kribbe of kleuterklas van een patiëntje met hepatitis B.

Aangezien migrantenkinderen een hogere prevalentie en incidentie vertonen, houdt dit gegeven een mogelijke discriminatie in voor deze groep.

Het vaccin kan enkel ter beschikking worden gesteld na een gemotiveerde vraag aan de Gezondheidsinspectie.

Budget : 1,9 miljoen.

II. BESPREKING

1. Algemene werkingskosten (programma 08.1)

Het aantal kabinetsmedewerkers van de minister is gelijk gebleven in vergelijking met vorige jaren. Toch zijn de personeelskosten gedaald, merkt de heer B. Vandendriessche op. Hoe is dat te verklaren ?

De minister antwoordt dat er de vorige jaren een fout in de begroting geslopen was.

2. Integratie kansarmen (programma 41.8)

Waarom past men de VFIK-criteria voor de vastlegging van de lijst van gemeenten niet aan na de evaluatie door de Koning Boudewijnstichting, vraagt de heer R. Bosman.

Enerzijds moet men werken aan het kansarmoedebeleid in de toekomst, anderzijds kan men de huidige werking niet stilleggen tot de evaluatie eind volgend jaar klaar is. Toch worden de huidige criteria als nogal strikt ervaren. Daarom heeft de minister de Algemene Planningsdienst gevraagd al een eventuele aanpassing van de criteria te onderzoeken. Op basis van die resultaten kunnen de criteria al vanaf begin 1995 bijgesteld worden, ten minste als het programmadecreet goedgekeurd wordt. De aangepaste criteria houden niet alleen rekening met het aantal migranten en het aantal bestaansminimumtrekkers, maar ook met het aantal uitkeringsgerechtigde volledig werklozen.

De heer M. Olivier, daarin gesteund door de heer J. Van-deurzen, vraagt naar de resultaten van het eerste deel van de evaluatie door de Koning Boudewijnstichting, voor zover die al gekend zijn. Het is belangrijk de voornaamste tendenzen te kennen om met meer kennis van zaken over het programmadecreet te kunnen oordelen.

Het eerste deel van de evaluatie zou eind november klaar moeten zijn. De grote lijnen, waarvan de minister al op de

hoogte is, zijn de volgende. In plaats van 15 zullen 18 gemeenten VFIK-gelden toegewezen krijgen. Het bedrag per gemeente zal dus kleiner zijn, ook al omdat van de begroting 186,2 miljoen in mindering wordt gebracht....

Artikel 49 van het programmadecreet bepaalt dat het vastleggingskrediet voor 1995 voor het VFIK verminderd wordt met 186,2 miljoen. Dat bedrag zal dan in 1999 als vastleggingskrediet ingeschreven worden. Op die manier voorziet de overheid in middelen voor de voortzetting van de lopende projecten, als het VFIK in 1998 afgelopen zal zijn. De heren B. Vandendriessche en J. Vandeurzen zien daarin wel een tegemoetkoming aan de bekommernissen voor de toekomst, maar zijn toch voorstander van een andere aanpak, die financieel gunstiger is voor de kansarmoedebestrijding. Ze verwijzen in dat verband naar het Gemeentefonds. Zij pleiten ervoor om de beschikbare VFIK-middelen geleidelijk aan te bevriezen en ze vast te zetten in een fonds. Via kapitalisatie van de rente kan men tot een aardig geaccumuleerd basiskapitaal komen. De interesten van dat kapitaal kunnen dan vanaf 1999 voor kansarmoede aangewend worden. (Zie voorstel van decreet, Stuk 520 (1993-1994) - nr. 1)

Men mag niet zomaar vergelijken met het Gemeentefonds, meent minister L. Detière. De middelen worden daar over verschillende jaren gespreid. De minister heeft voor het VFIK geopteerd voor een eenmalige beperkte operatie, omdat ze niet wil vooruitlopen op de definitieve resultaten van de studie van de Koning Boudewijnstichting. Die zullen pas volgend jaar bekend zijn. Pas dan kan de regering met kennis van zaken oordelen over een structurele oplossing voor het kansarmoedebeleid, en over de eventuele oprichting van een fonds. Dan kan ook bekeken worden of de criteria voor de gemeenten opnieuw aangepast moeten worden. Toch wou de minister een bedrag voorbehouden voor 1999 om voor de lopende projecten in een overgangsfase te voorzien.

De minister ontkent dat het hier om een besparing zou gaan. De middelen - van de Catharinabonus afkomstig - blijven dezelfde. In tegenstelling tot andere begrotingsposten gaat het hier om overdraagbare kredieten. Bepaalde VFIK-projecten voor 1993 worden b.v. nu pas goedgekeurd. Ze zijn met vertraging begonnen.

De heer J. Vandeurzen is niet overtuigd. Men stelt aan kansarmoedebestrijding minder middelen ter beschikking als men in 1995 186,2 miljoen minder uitgeeft, en ze in 1999 in de begroting inschrijft, dan als men ze in 1995 zou uitgeven, zij het dan geblokkeerd op een rekening, omdat ze dan rente opbrengen.

De geselecteerde gemeenten zullen in 1995 minder VFIK-middelen krijgen : het verminderde vastleggingskrediet zal over meer gemeenten verspreid worden. De heer J. Vandeurzen vraagt of die gemeenten van de minister instructies zullen krijgen voor de aanwending van die verminderde middelen. De CVP-fractie pleit ervoor projecten zoveel mogelijk in te schakelen in het reguliere kader.

De voorlopige regeling in het programmadecreet is een tegemoetkoming aan de wens om tot een structurele oplossing te komen. De discussie ten gronde zal pas volgend jaar gevoerd kunnen worden, repliceert de minister.

Zullen VFIK-gemeenten die door de verminderde middelen bepaalde projecten niet meer kunnen voortzetten, een beroep kunnen doen op de zgn. depannagekredieten ?

In principe kunnen alleen gemeenten met VFIA-projecten en gemeenten die uit het VFIK vallen, aanspraak maken op de depannagekredieten.

De heer B. Vandendriessche vraagt dat volgend jaar het decretale initiatief inzake het toekomstige kansarmoedebeleid, besproken wordt voor de afhandeling van de begroting 1996. De minister bevestigt dat dat haar voornemen was. Ook de evaluatie van de Koning Boudewijnstichting zal uitgebreid in de commissie aan bod kunnen komen.

Sedert september 1994 werden sociale coördinatoren in dienst genomen. De heer B. Vandendriessche vraagt om hoeveel mensen het gaat. Welk profiel hebben ze ? Hoe gebeurt de selectie ? Wat is hun opdracht ?

De regering heeft een jury aangesteld die de selectie doorvoert. In september 1994 werden enkele kandidaten aangevraagd op basis van bepaalde kwalificaties. De coördinatoren versterken de cel Kansarmoede voor vijf jaar, de duur van het kansarmoedeprogramma. Hun opdracht bestaat erin de lokale overheden te ondersteunen en te begeleiden, en de regering te adviseren. In de cel Kansarmoede wordt een specifieke werkverdeling doorgevoerd.

3. Medisch-sociaal beleid (programma 42.2)

Medisch verantwoord sporten

Mevrouw L. Maximus vraagt naar een stand van zaken inzake de medische sportcontrole. Een aantal aspecten van het decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening zouden achteraf ingevuld worden. Een ervan was de manier waarop controle uitgeoefend zou worden naar gelang van het soort sport. Daarvoor zou een beroep gedaan worden op de sportfederaties zelf.

Tal van verenigingen hebben een aanvraag ingediend voor gelijkschakeling inzake tuchtreglementering. Nadat bepaalde aanvragen aanvankelijk geweigerd werden, zijn er nu opnieuw onderhandelingen gestart. Het gaat om de Koninklijke Belgische Voetbalbond, de Vlaamse Sportfederatie, de Vlaamse Liga Gehandicaptensport, het Koninklijk Katholiek Vlaams Sportverbond, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond en ATP Tennis. UCI en de Vlaamse Atletiekliga hebben een aanvraag ingediend tot erkenning inzake monsternamen. De minister belooft het lid op de hoogte te houden.

Er werden regelmatig controles uitgevoerd. De middelen daarvoor zijn ongeveer gelijk gebleven. Sommige moeilijkheden bij monsternamen zijn opgelost. Nog een aantal knelpunten, o.m. inzake internationale wedstrijden, moeten weggewerkt worden. Daar worden vaak strengere eisen, b.v. inzake vorming, gesteld dan hier.

Medisch Schooltoezicht

Bij de vorige begrotingsbespreking heeft de heer L. Goutry gewezen op de de facto uitsluiting van fysiek zwakkere kinderen bij Bloso-activiteiten. De minister zou in dat verband contact opnemen met haar collega van Cultuur. De Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg zou een onderzoek doen o.b.v. een proefproject binnen Medisch Schooltoezicht (MST). De heer M. Olivier wenst de resultaten van dat alles te kennen.

Het project van de Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg start volgend jaar in samenwerking met Medisch Schooltoezicht. De vereniging heeft o.b.v. een screening een aangepast programma voorbereid voor leerkrachten lichamelijke opvoeding. De onderhandelingen over de subsidiëring zijn gestart.

Drugpreventie

Er moet dringend meer duidelijkheid gecreëerd worden over de inhoud die men aan preventie wil geven, meent de heer J. Vandeurzen. Op het vlak van preventie is er een echte wildgroei aan initiatieven. Als preventie een gemeenschapsbevoegdheid is, moet de gemeenschap ook coördinerend optreden. Het lid wenst van de minister meer duidelijkheid in de relatie tot de andere overheden. Bij de bespreking van de beleidsbrief Preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik moet de commissie dat aspect grondig aanpakken.

De coördinatiestructuren met de Franstalige en de Duitstalige Gemeenschap functioneren goed, aldus de minister. De minister heeft echter weinig verhaal tegen het federale initiatief. De federale regering heeft ter bestrijding van de criminaliteit veiligheidscontracten met de gemeenten afgesloten. Drugpreventie is een van de aspecten van criminaliteitspreventie. Op officiële basis is daaromtrent al overleg gepleegd met de federale overheid. De Vlaamse Gemeenschap wenst de inhoud te kennen van de opdracht van de gemeentelijke preventie werkers. De Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) volgt op dit ogenblik al de activiteiten van de lokale preventieteams.

De versnipperde initiatieven op het niveau van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschap, Binnenlandse Zaken ..., zijn historisch gegroeid. De minister acht het ook wenselijk dieper in te gaan op die problematiek naar aanleiding van de beleidsbrief. Daarin komen de knelpunten aan bod en wordt nagedacht over de wijze om tot een gecoördineerd geheel te komen. De beleidsbrief is gebaseerd op twee nota's van de VAD.

De aanvragen tot subsidiëring van preventiewerkers door Binnenlandse Zaken moesten voor 1 oktober binnen zijn. Mevrouw T. Merckx-Van Goey meent dat niet over die dossiers beslist kan worden zonder rekening te houden met het drugpreventiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap. Kan de minister geen garanties op dat vlak afdwingen? Desnoods moet overwogen worden de kwestie op de agenda van de interministeriële conferentie te plaatsen.

Als men de middelen van de Vlaamse Gemeenschap voor drugpreventie en die van de federale gemeenschap voor de veiligheidscontracten vergelijkt, wordt het duidelijk dat de minister het zich moeilijk kan veroorloven de plannen van de federale overheid te blokkeren. Er is echter een akkoord met de federale overheid in voorbereiding. De minister wenst daar dieper op in te gaan bij de bespreking van de beleidsbrief.

Naar aanleiding van de voorstellen van federaal minister Santkin over de toediening van metadon moet de Vlaamse Gemeenschap kunnen instaan voor een effectieve registratie. Desnoods moet in meer middelen worden voorzien, meent mevrouw T. Merckx-Van Goey.

Het justitiële aspect van de toediening van metadon behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. De VAD wordt wel betrokken bij het overleg, echter niet als afgevaardigde van de Vlaamse Gemeenschap. De federale overheid heeft de Vlaamse Gemeenschap gevraagd bepaalde randvoorwaarden te realiseren om de registratie door de artsen en apotheken mogelijk te maken. Tot nog toe is dergelijke registratie door allerlei knelpunten onmogelijk. De drugwet van 1921 is nog niet gewijzigd. Daarvoor moet de federale minister gevat worden. De minister is zelf vragende partij. De registratie moet mogelijk zijn mitserschikking van de begroting.

Welk project heeft model gestaan voor het spuitenruilproject in Antwerpen ? Wordt aan de nodige begeleiding en vorming gedacht ? Mevrouw T. Merckx-Van Goey wenst meer uitleg.

Het spuitenruilproject gaat uit van het aspect drugpreventie, maar ook van het aspect aidspreventie. De Wereld Gezondheidsorganisatie stelt vast dat veel aids-besmetten drugsputers zijn. Bijna overal in Europa zijn er voorbeelden van spuitenruil. Het is de bedoeling de druggebruikers aan zuivere spuiten te helpen en hen aan te zetten de gebruikte spuiten in te leveren. Zoals in andere landen blijkt het experiment in Antwerpen positieve resultaten op te leveren. Een onrechtstreeks gevolg van de spuitenruil is een toename van druggebruikers die de stap naar ontwenning zetten. De uitbreiding van het programma in samenwerking met de Algemene Pharmaceutische Bond (APB) is in voorbereiding. Tot nog toe is er alleen voor Antwerpen samenwerking met Justitie bereikt.

Gezondheidsinspectie en epidemiologie

Een aantal opdrachten worden niet langer aan het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie toevertrouwd. Nieuwe middelen komen nu vrij voor de Vlaamse Gemeenschap om haar eigen gezondheidsbeleid te baseren op indicatoren die beter bij dat beleid aansluiten. De heer L. Hancké is daar ten zeerste verheugd over. Zullen de indicatoren door het departement verzameld worden ?

Alle activiteiten die het IHE uitvoerde, blijven uitgevoerd. De minister wijst op de verschuiving van middelen naar de eigen diensten van de Vlaamse Gemeenschap. De administratie kan die activiteiten nu in eigen beheer uitvoeren.

De heer L. Hancké pleit verder voor de screening en registratie van tuberculose. De laatste tijd wordt de ziekte weer gesignaleerd. Ook de kindersterfte zou op de voet gevolgd moeten worden. Recente studies hebben uitgewezen dat de kindersterfte relatief hoog blijft in Vlaanderen. De situatie in de ziekenhuizen is ongetwijfeld verbeterd. Nog steeds lijken echter sociale factoren een belangrijke impact, te hebben op de kindersterfte.

De minister is ook de mening toegedaan dat de opsporing en bestrijding van tuberculose gereactiveerd moet worden. De goed gestructureerde diensten die vroeger met die taak belast waren, bestaan nog steeds en kunnen nu opnieuw optreden. Nader onderzoek ten aanzien van bepaalde bevolkingsgroepen lijkt daarbij noodzakelijk.

Wat de kindersterfte betreft worden enkele programma's uitgewerkt in samenwerking met Kind en Gezin. Bepaalde doelgroepen moeten op die manier bereikt worden.

Kankerpreventie

Inzake de kankerregistratie meent de heer L. Hancké dat het nuttig zou zijn ook darmkanker te laten screenen. Die vorm van kanker kan bij vroegtijdige opsporing genezen worden.

Inzake kankerpreventie verwijst de minister naar de beleidsbrief die in het voorjaar in de commissie voorgesteld werd. Voor baarmoederhalskanker zijn de opsporingen ver genoeg gevorderd om tot een goed georganiseerde screening te komen. Dat gebeurt in samenwerking met de provincies en de gemeentebesturen. Een stuurgroep in de Vlaamse Gemeenschap coördineert. De borstkankeropsporing zal binnen 2 à 3 jaar ver genoeg staan om ook tot een dergelijke screening over te gaan. Het is de bedoeling de leeftijdsgroep van

50 tot 70 jaar te bereiken. Het proefproject prostaatkanker is nog niet ver genoeg gevorderd. Inzake preventie door gezonde voeding betreft de Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie (VACK) de huisartsen en gezondheidswerkers. Een herstructurering van het gezondheidsbeleid inzake kanker is noodzakelijk.

De kankerregistratie gebeurde tot nog toe door de ziekenfondsen, gecentraliseerd door het Nationaal Kankerregister. Het Belgisch Werk tegen Kanker (BWK) beheert de gegevens. De registratie is nu gesplitst in een Vlaamse en Franstalige liga. Mevrouw L. Maximus wil weten of het hier om een voortzetting van de vroegere registratie gaat, dan wel om een andersoortig project.

De huidige registratie is deels een voortzetting van de vroegere registratie, maar probeert ook meer gegevens te verzamelen. Vroeger werden alleen de patiënten in de ziekenhuizen benaderd. Het is de bedoeling nu ook de ambulanten te bereiken.

111. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Er zijn geen opmerkingen bij de artikelen 13 (programma's 41.80 en 42.20) en artikel 63.

Op de begrotingstabel van programma 08.10, Algemene werkingskosten (Afdeling 1, Begrotingskredieten) is er een amendement van de heer W. De Vlieghe (Stuk 15 (1993-1994) — nr. 2). De indiener wil de uitgaven van de kabinetten van de Vlaamse regering verminderen tot de helft van de kostprijs van het minst dure kabinet, of in bijkomende orde, minstens tot de kostprijs van dat kabinet.

Het amendement van de heer W. De Vlieghe wordt met 8 stemmen tegen 1 niet aangenomen.

Over de tabellen van de programma's 41.70 (ba 01.02), 41.80, 42.20 (Afdeling 1, Begrotingskredieten) zijn er verder geen opmerkingen.

IV. INDICATIEVE STEMMING

De aan de commissie toegewezen artikelen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995, die tot de bevoegdheid van minister L. Detiège vallen, worden met 7 stemmen tegen 2 aangenomen.

Met dezelfde stemuitslag verklaart de commissie de administratieve begroting in overeenstemming met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

DEEL 2 : WAT DE MATERIE BETREFT DIE BEHOORT TOT DE BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

1. TOELICHTING DOOR MINISTER W. DEMEESTER-DE MEYER

De beleidskredieten voor de welzijns- en gezondheidssector blijven een stijgende trend vertonen. Terwijl de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap een groei-percentage vertoont van 3,40 % t.o.v. vorig jaar, stijgen de beleidskredieten¹ voor de welzijns- en gezondheidssector met 4,3 %.

Net zoals in 1994 is deze verhoogde input aan middelen te verklaren door de verbeterde loonsituatie van de personeelsleden in de voorzieningen die onderworpen zijn aan paritair comité 319 (gehandicaptenzorg, bijzondere jeugdbijstand, residentieel welzijnswerk, bijzondere kinderopvang). Deze CAO voorziet in een gemiddelde loonstijging van 6,4 % over de periode 1994-1996. De kredieten, nodig voor de loonsverhoging van 0,8 % op 1 januari 1995, zijn opgenomen binnen de functionele programma's. De laatste loonaanpassing, overeengekomen in het opvoedersakkoord van 20 september 1993, zal plaatsvinden in augustus 1995 (0,42 %). Hiervoor is een in bijzonder provisioneel krediet voorzien in programma 24.6 basisallocatie 00.06 (87,6 miljoen fr.)

Daarenboven spelen nog de effecten mee van de Vlaamse Tewerkstellingsconferentie : in 1995 komen nog eens 300 nieuwe tewerkstellingsplaatsen bij in de gehandicaptensector en wordt een extra impuls van 220 miljoen fr. gegeven voor de investeringen in dezelfde sector.

Op deze wijze komt de overheid haar verplichtingen na. Ondertussen wordt de dialoog met de sector voortgezet en worden gesprekken gevoerd over een lange-termijnvisie. Samen met deskundigen wordt nagedacht over nieuwe benaderingen van de gehandicaptensector en bijzondere jeugdbijstand. Onder meer is men op zoek naar goede kwaliteitsmaatstaven die toelaten de efficiëntie en effectiviteit van de output te meten. (Witboek)

Binnen de ronde-tafelconferentie wordt met de sociale partners van gedachten gewisseld over de doelstellingen, de doelgroep en het gewenste instrumentarium voor de beschermde werkgelegenheid. De definitie van beschermde werkgelegenheid is aan actualisering toe. Dit kan enerzijds uitmonden in een wijziging van het decreet inzake het VFSIPH, betreffende de omschrijving van de doelgroep van beschutte werkplaatsen. Anderzijds kan dat resulteren in een voorstel of ontwerp van decreet zoals aangekondigd n.a.v. de goedkeuring van het experiment rond de sociale werkplaatsen. Hierbinnen moeten allerhande werkgelegenheidsinitiatieven ten behoeve van de gehandicapten en moeilijk plaatsbare werklozen geïntegreerd worden tot een coherent geheel.

Bij de lectuur van de begroting voor Welzijn en Gezondheid, moet de aandacht gevestigd worden op de volgende nieuwe beleidsaccenten.

¹ beleidskredieten : NGK + GVK + MAC exclusief betalingskredieten aan VIPA/VFBZH en indirecte schuldaflissing.

Voor het eerst worden de vastleggingsmachtigingen en investeringssubsidies ten laste van het **Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden** (VIPA) gegroepeerd in één functioneel programma met name het nieuwe programma 40.2. Aangezien Kind en Gezin en het VFSIPH de subsidieverlenende overheden zijn voor de sector van de kinderdagopvang en de gehandicaptenvoorzieningen werden de machtigingen en betalingskredieten voor beide voornoemde sectoren in de functionele programma's 41.4 en 41.5 behouden en als bijzondere machtigingen en investeringsdotaties ingeschreven.

Het Rekenhof had een opmerking op de decreetsbepaling die de mogelijkheid biedt van overschrijvingen binnen het VIPA van het ene programma naar het andere. De ervaring leert dat in eenzelfde jaar b.v. de kredieten voor bejaardenbeleid niet op zijn, terwijl dossiers inzake ziekenhuisbeleid tot het volgende jaar moeten wachten omdat de kredieten daar wel op zijn. Voor een optimale aanwending van de middelen is het logisch dat in uitzonderlijke omstandigheden middelen van het ene programma naar het andere overgeschreven kunnen worden. Voorwaarde is natuurlijk dat op het einde van het jaar vastgesteld wordt dat er onvoldoende dossiers klaar zijn voor vastlegging in het betrokken programma. De minister zal ervoor ijveren dat de vastleggingen tijdig gebeuren. De overschrijvingen zullen met de goedkeuring van de Vlaamse regering gebeuren en mits mededeling aan de Vlaamse Raad.

De procedure voor aanvraag, behandeling en toewijzing van investeringssubsidies verloopt voor alle sectoren op een eenvormige wijze. De Vlaamse regering keurde in juli 1994 de investeringsnormen goed, met uitzondering van de normen voor de verzorgingsinstellingen aangezien hiervoor voorafgaandelijk het advies van de Raad van State diende gevraagd te worden. De Vlaamse investeringsnormen kunnen enkel aanvullend zijn t.o.v. de federale normen. De federale overheid (Volksgezondheid en Riziv) is co-financierder (40 % van geplafondeerde kostprijs wordt afgeschreven via ligdagprijs). Eerstdaags wordt ook voor deze sector een ontwerp-besluit aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden is de rechtsopvolger van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen. Nieuwkomers binnen het VIPA zijn : de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand (50 miljoen), de centra voor geestelijke gezondheidszorg (25 miljoen vastleggingsmachtiging en betalingskrediet) en het medisch schooltoezicht (22 miljoen fr.). Deze laatste kwamen vroeger ook reeds in aanmerking voor investeringssubsidies, maar via een ander kanaal.

Er kan niet ontkend worden dat de Vlaamse Gemeenschap belangrijke impulsen geeft aan de bouwsector. Voor de ziekenhuizen, de rustoorden en serviceflats, de centra voor geestelijke gezondheidszorg, de gemeenschapsinstellingen, worden in 1995 voor 6.303,5 miljoen frank nieuwe machtigingen vrijgegeven. Tellen we hierbij de machtigingen voor de kinderdagopvang (124,1 miljoen fr.) en de gehandicaptenvoorzieningen (1.006,8 miljoen fr.) alsook de resterende kredieten voor de tehuizen voor moeders (15,0 miljoen fr.), dan komen we tot een globaal bedrag van : 7.449,4 miljoen fr. Dat is 13,4 % van de beleidskredieten voor welzijn en gezondheid.

kredieten berekend op basis van 1994, verhoogd met 2,5 % .

Met ingang van 1 januari 1995 zal het besluit van 15 juli 1994 inzake erkenning en subsidiëring van de voorzieningen van de **bijzondere jeugdbijstand** in werking treden. Dit zal aanleiding geven tot de wedererkenning van een 250-tal voorzieningen die zullen instaan voor de opvang en begeleiding van 4.400 jongeren. Tegelijkertijd kan de personeelsbezetting uitbreiden tot 2.750, de 92 jobs opgenomen in de CAO inbegrepen. Daarnaast verzorgen een 1.000-tal pleeggezinnen de opvang van een 2.000-tal jongeren. In 1995 zal verder nagedacht worden over een mogelijke harmonisering van de erkenning en subsidiëring van pleegzorg diensten en over de uitbouw van „geïntegreerde diensten” voor meerdere doelgroepen. De sectoren zullen een inbreng blijven hebben en als verwijzende instantie de toegang tot de pleegzorg mee helpen bepalen.

Binnen de **bejaardenzorg** zal in 1995 gewerkt worden aan het dossier van de dagverzorgingscentra, kort- en nachtopvang. Dit past in de beleidsoptie om thuiszorg zolang mogelijk te ondersteunen en vroegtijdige rusthuisopname te voorkomen.

Met een verdubbeling van de kredieten voor de dagverzorgingscentra moet verdere uitbouw van deze specifieke bejaardenvoorziening gestimuleerd worden. De programmatienorm is zeker nog niet bereikt (0,5 plaatsen per 1.000 bejaarden).

Binnen het programma **gezinsaanlegenheden** zijn er meerdere aandachtspunten te signaleren. Er zal in 1995 nagedacht worden over de finaliteit van de subsidies aan instellingen en initiatieven inzake gezinsopvoeding. De bevindingen van een wetenschappelijk onderzoek moeten daarbij als leidraad dienen.

Een wetenschappelijke onderzoeksopdracht zal eveneens helpen keuzen maken bij het herdefiniëren van de bijdrageschalen in de gezins- en bejaardenhulp. Naast inkomen moeten ook intensiteit en duur van de aangeboden hulp in rekening gebracht worden zodat deze hulp, die tot doel heeft de thuiszorg zolang en zo goed mogelijk te ondersteunen, effectief wordt aangewend en betaalbaar blijft voor wie er echt nood aan heeft. De bijdragen vormen tevens de noodzakelijke werkingsmiddelen voor de diensten voor gezins- en bejaardenhulp die over een zekere autonomie moeten blijven beschikken inzake toewijzing van de hulp en verantwoording moeten blijven dragen inzake kwaliteit van het aanbod en continuïteit van de zorgverlening ook in vakantieperiodes en weekends.

In 1995 zal een nieuw Vlaams instituut voor de promotie van de rechten van het kind en het gezinsbeleid kunnen worden opgericht onder meer door de bundeling van de krachten van het Gezinswetenschappelijk Documentatiecentrum en het Instituut voor de Rechten van het Kind. Dit nieuwe instituut zal de beleidsvoerders en andere geïnteresseerden onder meer adviezen moeten verstrekken op basis van verzameld wetenschappelijk onderzoeksmateriaal en zal door permanente observatie en onderzoek bijdragen tot de gezinseffectrapportage.

Binnen Kind en Gezin zal in 1995 aandacht gegeven worden aan de uitvoering van het strategisch plan inzake preventieve kindzorg. Er zal tevens duidelijkheid gecreëerd worden

fr. (314 milj. fr. voor loonaanpassing en 76 nieuwe jobs) ter beschikking gesteld.

De tehuizen voor moeders zullen binnen het kader van het maatschappelijk welzijnswerk aan een specifieke reglementering onderworpen worden. Ook betreffende de kindermishandeling zal een duidelijk beleidskader geschapen worden. Dat alles gebeurt in overleg met de betrokken sectoren.

Het **Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap** (VFSIPH) zal een aantal nieuwe accenten kunnen leggen dankzij de extra impuls van 300 miljoen fr. voor bijkomende jobs in de voorzieningen, de aanwending van de reserves en de interne herschikkingen. Zo stelt het VFSIPH voor om een deel van de onderhoudstoelagen aan de autonome revalidatiecentra om te zetten in investeringskredieten voor deze centra waarvan sommige reeds lang wachten op subsidies voor herconditionering en brandbeveiligingswerken.

In de sector van het **maatschappelijk opbouwwerk** zal in 1995 eindelijk de pooling van de instellingen voor maatschappelijk opbouwwerk in de provincie Limburg kunnen worden gerealiseerd.

Rekening houdend met de beslissing van de Vlaamse regering inzake het besluit ter uitvoering van het decreet houdende het **algemeen welzijnswerk**, werden de kredieten voor het ambulant en residentieel welzijnswerk gegroepeerd. Ondanks het feit dat samenwerking tussen ambulante en residentiële welzijnsvoorzieningen reeds in verregaande vorm mogelijk is gemaakt (schriftelijke overeenkomst met ambulant polyvalent centrum en ROSI's), moeten de erkenningscategorieën momenteel gescheiden blijven. Indien men hierin verandering wenst te brengen en de polyvalente werking tussen alle werkvormen wil mogelijk maken is een wijziging van het decreet van 24 juli 1991 vereist.

De compensatie voor de extra kredieten, nodig voor het stimuleren van de vorming van polyvalente centra (managementtoelage, procesbegeleiding) en voor de oprichting van de regionale overleg- en samenwerkingsinitiatieven (ROSI's) werd gespreid over meerdere programma's. Er zal in 1995 ook een beleidsbeslissing moeten genomen worden inzake de rol van de provinciale welzijnscommissies en regionale welzijnsraden eens de ROSI's operationeel zullen zijn (vanaf 1 juli 1995). Deze laatste zijn immers belast met het uitwerken van een regionale programmatie, een beurtroelsysteem met het oog op een verbeterde permanentie van de hulpverlening, en met het invullen van de preventieve opdracht van de eerstelijns-welzijns voorzieningen.

Voor het eerst zullen erkende vrijwilligersorganisaties in 1995 een aanvraag voor subsidies kunnen indienen. Daarvoor is in een startkrediet van 15 miljoen fr. voorzien. Dit bedrag is in mindering gebracht van de niet gereguleerde toelagen voor vernieuwende en experimentele projecten in de welzijnszorg. De Vlaamse regering moet nog een beslissing nemen omtrent de prioriteiten en de kosten die in aanmerking genomen kunnen worden voor subsidiëring. Op basis van deze criteria kunnen overeenkomsten afgesloten worden met erkende vrijwilligersorganisaties.

Binnen de **gezondheidszorg** blijven de centra voor geestelijke gezondheidszorg een belangrijke sector. De werkings-toelagen werden recentelijk geactualiseerd en worden voortaan gekoppeld aan de evolutie van de gezondheidsindex.

De verhoogde inspanningen ter bevordering van de thuisgezondheidszorg blijven aangehouden. In 1995 zal eindelijk

meer gestalte gegeven kunnen worden aan de ondersteuning van de palliatieve zorg. In aansluiting op de federale wetgeving zal de vorming van regionale overlegplatforms gestimuleerd worden. Ze zullen een ondersteunende rol hebben t.a.v. de palliatieve functies en de zorgcultuur in de ziekenhuizen, rusthuizen en in de thuiszorg.

11. BESPREKING

1. Algemene werkingskosten (programma 09.1)

Het aantal kabinetsleden is gestegen met tien. Het aantal voltijdsen blijft gelijk. Toch stijgen de personeelskosten met 10 miljoen. De heer B. Vandendriessche vraagt naar een verklaring.

De vorige ramingen waren onderschat. Ze waren gebaseerd op een bepaalde verhouding van mensen afkomstig van de Vlaamse administratie, de federale administratie en van buitenaf. Die verhouding bleek verkeerd ingeschat.

2. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (programma 40.2)

Onder welke voorwaarden kunnen de instellingen voor bijzondere jeugdzorg voor investeringssubsidies bij het VIPA aankloppen, vraagt de heer J. Vandeurzen. Hoeveel staat het met het besluit dat de investeringsnormen voor de ziekenhuizen regelt ?

Het besluit betreffende de verzorgingsinstellingen wordt eerstdaags aan de regering voorgelegd. In ieder geval wordt gezorgd voor aansluiting. Het besluit is in die zin aangepast aan de opmerking van de Raad van State.

Voor de gemeenschapsinstellingen bijzondere jeugdzorg is in 50 miljoen voorzien voor dringende verbouwings- en herstellingswerken. De private instellingen voor bijzondere jeugdzorg vallen vooralsnog niet onder toepassing van het VIPA-decreet aangezien zij via hun werkingskredieten een tegemoetkoming krijgen voor bouwwerken. Mocht daarin verandering komen, dan zullen zoals bij de gehandicapteninstellingen de bouwsubsidies in mindering worden gebracht van de dagprijs.

3. Algemeen welzijnsbeleid (programma 41.1)

Volgens de toelichting zal het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien (CBGS) dichter bij het beleid betrokken worden. Wat zal dat concreet inhouden, vraagt de heer B. Vandendriessche.

Het CBGS is een autonoom centrum, maar maakt ook deel uit van de administratie. Het is de bedoeling het CBGS onderzoeken te laten uitvoeren die relevant zijn voor het beleid. Zo kan het CBGS b.v. een onderzoek naar de behoeften van bejaarden uitvoeren. Het spreekt vanzelf dat het centrum ook zijn eigen permanente onderzoeken continueert.

4. Bijzondere jeugdbijstand (programma 41.2)

De bijzondere jeugdbijstand neemt de laatste tijd aan belang toe. Het budget voor de gemeenschapsinstellingen

daalt, stelt mevrouw L. Maximus vast. Zal die daling niet leiden tot degradatie van de begeleiding ? De gemeenschapsinstellingen hebben een specifieke opdracht. Zij moeten vaak de probleemjongeren opvangen die uit de privé-instellingen gedumpt worden. De personeelsbezetting is niet aangepast aan de zwaarte van de opvang.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey deelt de bekommernis van mevrouw L. Maximus voor voldoende personeelsbezetting en infrastructuur voor de gemeenschapsinstellingen.

Naar verluidt zou men in de gemeenschapsinstelling van Mol niet eens tot reïntegratie van de jongeren komen, merkt de heer J. Sleetckx op. De oorzaak zou een tekort aan personeel zijn, een tekort aan gekwalificeerd personeel. Heeft de minister een beleidsvisie op de bijzondere jeugdbijstand ?

Het bedrag dat ingeschreven is m.b.t. de gemeenschapsinstellingen, heeft geen betrekking op het personeel, merkt de minister op. De personeelsleden, vast benoemde ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, worden betaald vanuit de algemene post personeel. Zij vallen dus ook onder de algemene weddeschaalherziening.

In het totaal worden meer kredieten ingeschreven voor de gemeenschapsinstellingen. Vanaf 1993 werden nieuwe investeringskredieten gecreëerd die niet onder dit programma vallen.

Een eventuele personeelsverhoging moet gebeuren in overleg met minister Van den Bossche. Of dat echt nodig is, weet de minister niet. Nader onderzoek zou dat moeten uitwijzen. De minister vermoedt wel dat de feitelijke bezetting lijdt onder de problemen bij de vervanging van personeelsleden. Misschien moet dat flexibel opgelost kunnen worden via de aanwerving van contractuelen die op termijn omgezet worden in statutairen. Het nieuwe ambtenarenstatuut kent aan het personeel 35 verlofdagen toe. In continue diensten kan dat voor problemen zorgen. Het vergt creativiteit van de directie om dat te organiseren. In de gemeenschapsinstellingen van Beernem en Ruiselede zijn er blijkbaar geen problemen. Nochtans werken zij met dezelfde formatienormen.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey merkt op dat in de Werkgroep Cornelis op federaal niveau een discussie aan de gang is over de invulling van de opvang van jongeren in gemeenschapsinstellingen. Van Franstalige kant waren initiatieven genomen tot wijziging van de wet van 1965 om meer penaliiserend op te treden. De federale minister van Justitie heeft toen de jeugdmagistraat Cornelis gelast daarop een totaal antwoord voor te bereiden. Hoe participeert de Vlaamse Gemeenschap aan die werkgroep ? Het lid pleit ervoor de keuze van de Vlaamse Gemeenschap voor zorg en begeleiding te vrijwaren.

De werkgroep Cornelis is sinds maart 1994 niet meer bijeengekomen, stelt de minister vast. In de werkgroep wordt overleg gepleegd tussen het gemeenschapsniveau en het federale niveau, die respectievelijk voor jeugdbescherming en voor jeugdbestrafning verantwoordelijk zijn. De minister zal er bij de federale minister op aandringen dat de werkgroep zijn activiteiten herneemt.

Mevrouw L. Maximus heeft de indruk dat het besluit van 13 juli 1994 de ambulante en semi-ambulante voorzieningen benadeeld. Werden de middelen van de CAO niet voor de residentiële sector aangewend ?

De minister ontkent dat er een verschuiving zou zijn naar de residentiële sector, wel integendeel. Het besluit werd

lang voorbereid, in samenwerking met de sector. Een heroriëntering van de sector was het doel : grotere samenwerkingsverbanden, nadruk op de moeilijk begeleidbare jongeren tussen 12 en 18, verschuiving naar de ambulante sector en de rechtzetting van de vrij hoge omkadering in de semi-residentiële centra, m.n. de dagcentra.

Betekent dat niet een zwaardere opdracht voor de ambulante centra, met een kleinere personeelsformatie ? De minister meent van niet. De semi-ambulante centra zijn in 1990 begonnen met zeer goede personeelsformaties : 4,5 personeelsleden op 10 begeleidenden. Nu wordt dat 4 op 10. De ideale formule bereikt men door samenwerking tussen residentiële, semi-residentiële en ambulante centra. Uit de nieuwe erkenningsaanvragen blijkt op het terrein trouwens een grote creativiteit aanwezig te zijn. De centra die afzonderlijk willen blijven, zullen het allicht moeilijker hebben. Het was tenslotte de bedoeling van het besluit tot grotere samenwerking aan te zetten.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey kan de geschetste heroriëntering in de private voorzieningen onderschrijven. Toch pleit ze ervoor om het voortbestaan van kleinere gezinsbegeleidingsdiensten te vrijwaren, ook als die geen geschikte partner voor samenwerking vinden. Het besluit legt een minimumdrempel van 16 te begeleiden gezinnen op. De meeste diensten zijn maar met 9 gezinnen gestart.

Het mandaat van de leden van de erkenningscommissie werd met zes maanden verlengd, stelt mevrouw T. Merckx-Van Goey vast. Zijn er problemen ?

De herstructurering van de sector bijzondere jeugdbijstand is belangrijk, meent ook de heer J. Vandeuren. Het zou nuttig zijn de effecten van het besluit te evalueren na de erkenningen. Kan de minister de commissie daarover inlichten ? Als een dergelijk besluit met incentives blijkt te functioneren kan men daar beleidsmatig conclusies uit trekken.

Het voortbestaan van kleinere centra vrijwaren, is moeilijk, vindt de minister. De rationalisering en de samenwerking die het besluit beoogt, moet toch gehonoreerd worden. De minister meent met het besluit de sector een goede dienst te hebben bewezen, hoe moeilijk de overgangsfase ook kan zijn. De minister is bereid bij de commissie verslag uit te brengen over de effecten van het besluit. Nu al blijkt het een enorme stimulans te zijn tot netwerkvorming en samenwerking.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey wil verder graag meer vernemen over de inhoud van het ontwerp van decreet over pleegzorg dat de minister in 1995 zal indienen. In de Kamercommissie voor Justitie staat een wetsvoorstel op de agenda omtrent wijzigingen aan de uitoefening van het ouderlijke gezag. Daarin komt o.m. het omgangsrecht van jongeren met andere personen dan hun ouders aan bod. Daaronder vallen ook gewezen pleegouders.

Een eerste sneuveltekst werd al doorgegeven aan de koepelvereniging voor de gezinsplaatsingen. De minister wil het lid inzage geven, op voorwaarde dat de tekst niet verspreid wordt. Want dan krijgt men van alle kanten reacties op een tekst die tenslotte nog maar een sneuveltekst is.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey vraagt verder aandacht voor het probleem van plaatsing van kinderen van kansarmen. De heer B. Vandendriessche brengt verslag uit over de dag van extreme armoede in Gent. Kansarmen deden een dringende oproep om plaatsing te vermijden. Minister van Staat, mevrouw P. D'Hondt, sprak over „het afpakken van kinderen van kansarmen” als een van de grootste on-

rechten die er bestaan. Er werd op gewezen dat een geplaatst kind ongeveer 70.000 frank per maand kost aan de gemeenschap. Met dat bedrag kan op jaarbasis heel wat verwezenlijkt worden op het vlak van b.v. betere huisvesting voor die gezinnen.

De minister begrijpt de noodkreet van de kansarmen. Bij plaatsing moet heel kritisch tewerkgegaan worden. Ze zou aan de aanbevelingen willen tegemoetkomen, maar meent dat daarbij voorzichtigheid geboden is. Er schuilt waarheid in de stelling dat het efficiënter zou zijn middelen van welzijn uit te trekken voor betere huisvesting. Maar het is riskant. Als een politicus eraan tegemoet zal komen, zullen werkgevers en werknemers op straat komen. Aan de opvangcentra zijn trouwens ook scholen verbonden. Een dergelijke drastische herstructurering zal op lange termijn en geleidelijk doorgevoerd moeten worden, met de eensgezinde steun van parlement en regering.

Die problematiek heeft natuurlijk raakpunten met het federale beleid, met Justitie. De heer B. Vandendriessche vraagt of daarover gestructureerd overleg is met de jeugdrechters. Neemt de Vlaamse overheid initiatieven om plaatsing af te remmen ? In de begroting is niets dat daarop wijst.

Volgens de heer M. Maertens ligt het knelpunt bij de wet op de verlatenverklaring. Krachtens die wet zijn hoogstens honderd gevallen van verlatenverklaring uitgesproken, maar ze zijn onomkeerbaar. Juist dat werd in Gent aangeklaagd. Niet het systeem van pleegvoogdij, maar de wet op de verlatenverklaring moet aangevallen worden.

Volgens de heer J. Vandeurzen blijft het functioneren van de sociaal-assistenten aan de jeugdrechtbanken ook een probleem.

Er is geen gestructureerd overleg met de jeugdrechters, antwoordt de minister. Zij zijn federale ambtenaren die tot de onafhankelijke rechterlijke macht behoren. Overleg gebeurt op basis van goodwill. Er zijn nu geen spanningen meer met de jeugdrechtbanken. Bepaalde rechters gaan veeleer preventief tewerk, anderen zijn meer geneigd tot plaatsing. Men mag niet vergeten dat tegenwoordig de helft van de plaatsingen door de comités voor bijzondere jeugdzorg gebeuren, en de andere helft door de jeugdrechtbanken.

Volgens de heer J. Sleetx klagen de comités bijzondere jeugdzorg en de jeugdrechtbanken over een tekort aan personeel. Een consulent moet 60 à 70 dossiers per maand afhandelen. De kilometervergoeding zou ook verre van toereikend zijn.

De minister heeft geen signalen over die problemen gekregen. Twee jaar geleden werden maatregelen genomen om het personeelstekort weg te werken. De kredieten voor specifieke werkingskosten volgen de normale evolutie.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey wijst ook op een ander aspect van de opdracht van de comités voor bijzondere jeugdzorg. Zij staan behalve voor plaatsing ook voor preventie in. Ze hebben als eersten belangrijk werk verricht op het vlak van preventie. Nu dreigen ze in een minderheidspositie gedrongen te worden door de preventieteams van de lokale overheden die in het kader van de veiligheidscontracten enorme bedragen krijgen van de federale overheid. Hoe kan nog een eenduidig beleid inzake criminaliteitspreventie gevoerd

In elk comité voor bijzondere jeugdzorg is een preventiecel. De comités krijgen elk een klein bedrag voor preventie. De minister geeft toe dat de preventie efficiënter kan verlopen. In de volgende jaren zal daar meer aandacht moeten naar uitgaan, in het bijzonder de preventie van opname.

5. Bejaardenzorg (programma 41.3)

Het budget voor bejaardenzorg is al bij al beperkt, merkt de heer B. Vandendriessche op. De minister herkent die indruk, maar dat heeft alles te maken met de voorstellingswijze in de begroting. De niet onbelangrijke kredieten voor het VIPA werden uit dit programma gelicht en in een afzonderlijk programma geplaatst. Bovendien gaat een groot deel — ongeveer 80 percent - van de kredieten voor gezins- en bejaardenhulp, die in het programma gezinsaanlegingen ingeschreven zijn, naar bejaardenzorg.

De heer B. Vandendriessche vindt toch belangrijke accenten terug in het beleid. In hoeverre kan de Vlaamse Gemeenschap haar intentie waarmaken om de verschillende tegemoetkomingen voor b.v. RVT, rusthuis, gelijk te schakelen ?

Iedereen stelt vast dat de problemen in de bejaardenzorg niet opgelost worden zonder een geïntegreerd beleid tussen federale overheid en gemeenschapsoverheid, oppert mevrouw L. Maximus. Welzijn moet duidelijk afgelijnd worden van gezondheidszorg. En een duidelijke gebiedsafbakening tussen de federale en de gemeenschapsbevoegdheden is nodig. Pas dan zullen de noden van b.v. de geïntegreerde centra voor thuiszorg duidelijk worden : de noden op het vlak van sociale zekerheid en de noden op het vlak van welzijn. De hele leefwereld van de bejaarde moet overzichtelijk geregeld worden. Mevrouw L. Maximus dringt dan ook bij de minister aan dat ze de gesprekken met de federale minister voortzet.

De heer J. Vandeurzen beaamt dat daar de sleutel ligt van de hele problematiek. Dat impliceert volgens het lid wel de bespreekbaarheid van de regionalisering van een aantal materies.

Mevrouw L. Maximus ziet het anders. Het Riziv heeft een stuk welzijnsbeleid ingebouwd in de ziekteverzekering toen aan bepaalde noden geen andere oplossing gegeven werd. In de ziekteverzekering wordt nu dus geld besteed aan zorgverlening die er niet thuishoort. Die zorgverlening zou alvast naar de gemeenschappen overgeheveld kunnen worden. Het is aan de gemeenschappen om zelf middelen te zoeken. Zij moeten hun eigen welzijnsbeleid invullen. De invulling in Vlaanderen en Wallonië wordt cultureel bepaald en verloopt dus verschillend. Dat verklaart voor een deel de zgn. transfers. Mevrouw L. Maximus stelt geen concrete oplossing voor, maar pleit voor een discussie ten gronde.

De minister wil inderdaad komen tot een vergelijkbare financieringswijze van RVT en rusthuis, maar de Vlaamse Gemeenschap heeft te weinig impact. Vlaanderen stippelt het beleid uit, maar de federale overheid financiert het. De minister acht het in de toekomst onvermijdelijk dat de Vlaamse Gemeenschap het welzijnsbeleid dat de federale overheid nu financiert, zelf financiert. Niet wegens de transfers, maar omwille van de coherentie in het beleid. De minister wenst dat te benadrukken. De minister en haar federale collega De Galan streven ernaar dat het beleid op het federale niveau en het gemeenschapsniveau op elkaar

afgestemd zijn. Samenwerking op het politieke niveau, hoe vlot die ook verloopt, is echter onvoldoende om een goed geïntegreerd beleid te voeren. Het gaat overigens om meer dan twee actoren. Het Riziv heeft inderdaad in tempore non suspecto veel taken opgenomen die niet specifiek tot de gezondheidszorg behoren. Nu is het Riziv niet geneigd die af te staan.

Voert de minister gesprekken met haar collega De Batselier over de huisvesting voor bejaarden ? Heeft de minister al meer zicht op de betaalbaarheid van serviceflats ? De heer B. Vandendriessche vraagt verder naar meer concrete gegevens over de nieuwe financieringswijze die de minister gelanceerd heeft, het Bevak-project. Werden de OCMW's geraadpleegd ? Op hoeveel wordt het investeringsbedrag nu vastgelegd en op basis van welke evaluatie ? Heeft de regering een zicht op de behoeften ? Hoe zal men de bouw van serviceflats spreiden ? De heer F. Dielens sluit zich bij deze vragen aan.

Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien (CBGS) is in opdracht van de minister bezig aan een studie over de serviceflats. De relatie dienstverlening-kostprijs komt daarin aan bod. Een behoeftenstudie is moeilijk te realiseren, omdat de behoeften sterk afhankelijk zijn van de gevoerde woonpolitiek. De resultaten van de studie van het CBGS zullen begin 1995 beschikbaar zijn. De minister heeft onlangs een eerste mondeling verslag gekregen.

Voor het Bevak-project heeft de minister zoveel mogelijk informatie verzameld, via het CBGS en via de OCMW's. 33 OCMW's reageerden positief. Zij waren bereid in het project in te stappen. Dat staat voor de bouw van 1200 serviceflats. Andere OCMW's waren ofwel niet in het systeem geïnteresseerd, ofwel hadden zij net een project goedgekeurd of gerealiseerd.

Vorige week heeft de Vlaamse regering een amendement op de programmadecreet goedgekeurd waardoor vrijstelling van de erfenisrechten mogelijk wordt op het bedrag dat in Bevak geïnvesteerd wordt. Dat was een eerste vereiste om het hele project te starten. Die vrijstelling geldt alleen voor Bevak-investeringen met sociale doeleinden, die door de Vlaamse Gemeenschap erkend zijn. Uiteraard pleegt de minister overleg met haar collega voor Huisvesting. Minister De Batselier heeft geëist dat de vrijstelling niet toegelaten werd voor anderssoortige investeringen.

Maar het zou wel kunnen voor een KMO-fonds, suggereert de heer M. Olivier. De minister ontkent dat ten stelligste. Ze heeft voor de toekomst wel ideeën in die richting.

De federale regering heeft de beleggingsstructuur Bevak voor de vakantie goedgekeurd, vervolgt de minister. Op dit ogenblik wordt nagegaan welke contracten afgesloten kunnen worden met de OCMW's en met de privé-sector. Een aantal technische kwesties moeten nog uitgeklaard worden.

De raming van de investering houdt stand : 2,2 à 2,4 miljoen, de kostprijs van een serviceflat. Volgens het systeem zullen de flats gespreid worden over heel Vlaanderen. Uit onderzoek naar de OCMW's die gunstig reageerden, bleek overigens een natuurlijke spreiding. Het project wordt ook gespreid in de tijd : per jaar 500 serviceflats. De minister hoopt alle gegevens eind dit jaar verzameld te hebben. Zodra het klimaat gunstig is, zal een intensieve campagne van start gaan.

De heer F. Dielens vreest voor verdringing van de onbemiddelde ouderen. Zullen de financieel onvermogenen die

niet op de Bevak kunnen intekenen, uit de serviceflat moeten vertrekken als een intekenaar zijn woonrecht komt opeisen ? Heeft de minister daar een oplossing voor ? Het lid ziet de sociale overwegingen van het systeem. Hij wil er toch op wijzen dat de gemeenschap zich financieel inzet voor een systeem ten gunste van de bevoorrechte klasse. De gemeenschap derft aan inkomsten door de vrijstelling van successie-rechten.

De minister heeft analyses laten maken van de successie-aangifte. De aangiften van successie bestaan voor 33 percent uit roerende goederen en voor 66 percent uit onroerende goederen. De steekproef moet wel nog uitgebreid worden. De minister is verrast dat het aandeel van het roerend goed nog van die grootte-orde is. Bij de middelmatige en lage aangiften ligt de aangifte van het roerend goed zeer laag. Het verschil aan inkomsten voor de gemeenschap zal niet zo groot zijn, meent de minister. Bevak kan gelden mobiliseren die in oorsprong niet aangegeven worden en dus nooit de gemeenschap zouden tegoed komen. De heer M. Olivier wijst erop dat de grote fortuinen die tot nog toe via andere wegen successie ontvluchten, dat nu via Bevak zullen kunnen. Daarbij zal het kapitaal nu wel voor sociale doeleinden aange wend worden.

De gemaakte simulaties laten zien dat het probleem van de verdringing zich niet zal voordoen. Zelfs als elke investeerder zijn woonrecht zou opeisen. Elke serviceflat kan 2,5 keer gebruikt worden door andere gezinnen dan de investeerder. Overigens is het onwaarschijnlijk dat elke investeerder zijn woonrecht zal opeisen. De vrijstelling van successie en het rendement zal voor sommige investeerders voldoende zijn. Om het probleem van verdringing te vermijden wordt het systeem gefaseerd opgebouwd. Iedere keer zullen andere mensen met een andere leeftijd inschrijven. Er kunnen zich alleen problemen voordoen als na een of twee schijven van 500 serviceflats het project geen succes blijkt te zijn. Dan zal men de investeerders met gewestwaarborg tegemoet moeten komen.

De heer M. Olivier merkt op dat de OCMW's als openbare initiatiefnemer in Bevak zich in een speciale situatie bevinden. Ze moeten de investeerders vrijwillig afstand kunnen laten doen van hun woonrecht. De minister antwoordt dat dat kan.

De exploitatie van de dagverzorgingscentra is verlieslatend door de lage werkingssubsidies. De heer F. Dielens is verheugd dat de kredieten voor de dagverzorgingscentra, na de daling vorig jaar, nu weer omhoog gaan. Maar de stijging gaat in sterkere mate naar de niet-publieke sector. Nochtans is de openbare sector aan een inhaaloperatie bezig. Ligt de oorzaak bij de aangepaste financieringswijze die de minister wil invoeren ? Of rekent de minister op het Fonds voor Maatschappelijk Welzijn om de verliesrekeningen van de dagverzorgingscentra aan te vullen ?

Alle dagverzorgingscentra krijgen naar verhouding van hun aantal evenveel, repliceert de minister. In overleg met de sector zal de overheid met de verhoogde kredieten zoveel mogelijk aan de noden tegemoetkomen.

Hoe staat het met het experiment inzake plaatsing van ouderen in gastgezinnen ? De heer F. Dielens vernam graag welke voorzieningen daaraan mee werken. Hoe verloopt de werving ?

De diensten gezins- en bejaardenhulp, een aantal ingebouwde centra voor maatschappelijk welzijn (CMW's), diensten voor pleegzorg, OCMW-Antwerpen en autonome CMW's nemen deel aan het experiment. Het experiment

komt vrij langzaam op gang. De bekendmaking blijft een probleem. Een ingebouwde CMW en een autonoom initiatief hebben een paar plaatsingen gerealiseerd. De diensten die van een netwerk deel uitmaken, zijn het beste geplaatst : zij komen zowel met bejaarden als met gastgezinnen in contact.

6. Gezinsaanleggenheden (programma 41.4)

Het aantal geregistreerde cliënten van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp bedroeg in 1992 46.000. Mevrouw T. Merckx-Van Goey wijst erop dat dit cijfer nog steeds in de toelichting vermeld staat. Heeft de minister geen zicht op recentere cijfers die de stijging weergeven ? De minister wil de 3 percent groei in 1995 handhaven, maar mee gedragen door de bijdragen van de cliënten die voor 80 percent uit bejaarden bestaan. Hoe groot zal die bijdrage zijn ? Zullen de diensten voor de cliënt betaalbaar blijven ? Het lid hoopt verder dat de groei in regio's met een gering aanbod voortgezet wordt.

De cijfergegevens over de groei van het aantal cliënten zullen als bijlage in het verslag opgenomen worden. Er was in ieder geval een gestadige groei van 3 percent. Sinds eind 1993 worden de diensten in de regio's selectief uitgebreid, naargelang de behoeften. Er zijn een aantal nieuwe diensten bijgekomen (zie bijlage). Limburg kende een groei van 3 percent, Brabant een groei van 20 percent.

De onderhandelingen met de sector over de herziening van de bijdragen is volop bezig. Zij worden ondersteund door de gegevens die het HIVA verzamelt in het kader van een onderzoekopdracht. Het is de bedoeling de bijdragen te differentiëren zodat de jonge gezinnen niet langer benadeeld worden. De sector heeft onlangs beloofd zelf een voorstel te formuleren. De minister wil zeker waken over de sociale en de budgettaire aspecten. De bijdragen kunnen ten vroegste volgend jaar herzien worden.

Bij de dotatie van Kind en Gezin wordt niet veel toelichting gegeven bij de nieuwe beleidskoers preventieve kinderopvang en de interne herschikkingen die daarbij gepaard gaan. Mevrouw T. Merckx-Van Goey vraagt naar de stand van zaken.

De preventieve kinderopvang is een meerjarenplan. De heer L. Vandenberghe, administrateur-generaal van Kind en Gezin, verduidelijkt dat de eerste uitvoering op het terrein, de reorganisatie van de consultatiebureaus, in januari 1996 start. De financiële aspecten zullen dus pas in de begroting voor 1996 tot uiting komen. Het meerjarenplan zal echter niet tot een budgettaire meerkost leiden. Het betreft een verschuiving van middelen. Eind deze maand keurt de raad van bestuur het financiële plan goed. Vanaf januari 1995 geeft Kind en Gezin in de regio's toelichting over het meerjarenplan.

Hoe zal gelijke regionale spreiding verzekerd worden ? Kind en Gezin voert overleg met elke regio. Vlaanderen wordt verdeeld in 60 regio's. De vestigingsplaats van de consultatiebureaus is een element van overleg.

Wanneer zullen de nieuwe erkennings- en subsidiebesluiten inzake de bijzondere kinderopvang klaar zijn ? Mevrouw T. Merckx-Van Goey pleit voor het handhaven van het onderscheid tussen de opvang binnen de bijzondere jeugdbijstand en de bijzondere opvang van Kind en Gezin. Toch pleit het lid voor financiële gelijkschakeling. Kinderopvangcentra (KOC's) met kinderen die vroeger via bijzon-

dere jeugdbijstand geplaatst waren, kregen een bij komende toelage van 300 frank. Mevrouw T. Merckx- Van Goey vraagt of die toelage niet behouden kan worden.

Moet Kind en Gezin zich beperken tot de -6 -jarigen ? De Vlaamse Raad is de mening toegedaan dat Kind en Gezin een geëigende aanpak moet kunnen uitbouwen voor de buitenschoolse opvang van +6-jarigen.

Op de begroting wordt 269 miljoen uitgetrokken voor de uitvoering van de CAO van september 1993, bovenop de 25 miljoen en de 20 miljoen waarin reeds voorzien was in de begroting 1993 voor de uitvoering van de CAO bij de thuiszorg voor moeders. Enerzijds zouden de lonen in de bijzondere kinderopvang gelijkgeschakeld worden met die in de bijzondere jeugdbijstand. Anderzijds zouden er 75 jobs bijgecreëerd worden. Mevrouw M. De Meyer meent dat tot nog toe weinig van dat alles gerealiseerd werd.

De minister wijst erop dat de toelage van 300 frank al onder minister J. Lenssens afgeschaft werd. De minister vindt de vraag van het lid in tegenstrijd met haar pleidooi om de KOC's en de kinderdag- en nachtcentra (KDNC's) hun eigen weg te laten gaan. Als men financiële gelijkschakeling wil, dan moeten alle centra in de bijzondere jeugdbijstand blijven. De minister heeft destijds niet gepleit voor een aparte regeling. Nu moet men geen financiële gelijkschakeling vragen.

Over de bijzondere kinderopvang heeft de minister de Inspectie van Financiën een studie laten maken op het terrein. Uit de studie blijkt de nood aan bijzondere kinderopvang. Het onderscheid tussen KOC's en KDNC's blijkt evenwel overbodig. De twee vormen zullen dus niet behouden blijven in het nieuwe reglement. De centra zullen een andere functie-omschrijving krijgen. De opvangcentra zullen voorrang geven aan kinderen van 0 tot 6 jaar, met een overgangperiode van 3 tot 5 jaar voor kinderen met een jonger broertje of zusje. De buitenschoolse opvang richt zich eveneens hoofdzakelijk tot kinderen van 0 tot 6 jaar.

De 269 miljoen moeten het toelaten in de bijzondere kinderopvang vergelijkbare lonen uit te betalen als in de sectoren bijzondere jeugdbijstand en gehandicaptenzorg. De minister wil wel beklemtonen dat kinderverzorgsters niet tot de looncategorie van de opvoeders behoren. Dat zal duidelijk in het besluit omschreven worden. De financieringswijze, of die nu een alternatieve vorm van budgetfinanciering of via FILE (full-time-loonequivalent) zal verlopen, zal in ieder geval de bestaande CAO's respecteren. De minister hoopt de ontwerptekst van het besluit eind november aan de werkgevers en werknemers te kunnen voorleggen. De bovenvernoemde elementen zijn onderhandelingsmaterie. Het was de bedoeling dat het besluit vanaf 1 januari 1995 van kracht wordt, maar dat zal allicht niet meer haalbaar zijn. De 75 extra jobs worden meegerekend in het besluit dat nu in voorbereiding is.

Heeft de minister een stok achter de deur om de centra te verplichten de vergelijkbare lonen uit te betalen, vraagt mevrouw M. De Meyer. De minister antwoordt bevestigend. De centra krijgen pas extra subsidies als ze bewijzen dat ze hun personeel uitbetalen aan 100 percent van de lonen en extra vergoedingen die in de bijzondere jeugdbijstand voor dezelfde functieomschrijvingen gangbaar zijn.

Al jaren lang wijst de heer J. Van der Sande erop dat de

gezinsopvoedende werking. Kan de minister dit jaar een lijst aan het verslag toevoegen van de organisaties en de subsidies die ze krijgen ?

De minister antwoordt bevestigend. Analyse van de middelen en de criteria heeft uitgewezen dat er geen dubbele subsidiëring gebeurt. Hoewel sommigen anders zullen denken, spelen de zuilen geen enkele rol bij de subsidiëring. Elke vereniging wordt op dezelfde wijze beoordeeld. De minister overlegt op dit ogenblik met de verschillende sectoren om de middelen zo efficiënt mogelijk aan te wenden voor de specifiek gezinsopvoedende activiteiten. Een verfijning van de criteria is nodig.

De minister zou een onderzoek instellen naar de effecten van het voorstel van decreet van de heer J. Van der Sande over 100 percent subsidiëring van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp. Wanneer kan de minister die gegevens aan de commissie voorleggen ? De minister zal het verslag van de werkgroep en het cijfermateriaal volgende week aan de regering voorleggen. Daarna kan het in commissie besproken worden.

7. Gehandicaptenzorg (programma 41.5)

Er wordt gezegd dat de provinciale evaluatiecommissies (PEC's) te weinig doordacht vragendossiers van gehandicapten afwijzen, zelfs al werden ze goed gestoffeerd door de multidisciplinaire teams. De heer M. Olivier vraagt naar het percentage dossiers dat per provincie afgewezen wordt.

De toepassing van het VIPA-decreet voor investeringen in de beschutte werkplaatsen verloopt te log binnen het VFSIPH, merkt de heer M. Olivier verder op. Overigens geraken te weinig gehandicapten voorbij de poort van de PEC's om toegang te krijgen tot de beschutte werkplaatsen. Het lid dringt aan op een oplossing. De verwijzing naar werkgelegenheid via CAO 26 maakt dat velen op de dool geraken. Die werkgelegenheidsmaatregel wordt trouwens uitgehold door de vele andere maatregelen.

De heer J. Foubert, administrateur-generaal van het VFSIPH, verwijst in verband met de afwijzingen naar het jaarverslag dat aan de commissieleden bezorgd werd. Meer geactualiseerde gegevens kunnen als bijlage in het verslag opgenomen worden. De provincies groeien steeds meer naar elkaar toe wat het percentage afwijzingen betreft. In de zorgvragen is er een onderscheid tussen de individuele sociale hulp, de professionele integratie en de voorzieningenzorg. De afwijzingen liggen het hoogste bij de eerste twee soorten zorgvragen. Dat gaat om ongeveer 8 à 9 percent van de aanvragen.

De minister geeft toe dat er nog onduidelijkheden bestaan inzake de interpretatie van het VIPA-decreet. In deze beginperiode rijzen heel wat vragen omdat de creativiteit van de aanvragers zeer groot is. Alle ambtenaren, die voor de interpretatie instaan, ook voor de ziekenhuis- en de bejaardensector en Kind en Gezin, zullen samen aan gaan tafel zitten. Zo kan op dezelfde manier op de aanvragen geantwoord worden. Al die vragen zullen in een brochure gepubliceerd worden.

De toegangsmogelijkheden tot de beschutte werkplaatsen moeten inderdaad gewijzigd en versoepeld worden. Het probleem is een van de gespreksthema's op de lopende rondetafelgesprekken over de toekomstvisie voor de beschutte werkgelegenheid. De beschutte werkplaatsen moeten prioritair geëvalueerd worden vanuit economische invalshoek, maar

moet openstaan voor gehandicapten die elders niet aan het werk kunnen. Op de vraag van de heer M. Maertens naar concrete maatregelen antwoordt de minister dat de discussie nog volop bezig is. Van zodra er overeenstemming bereikt wordt met de sector zullen de maatregelen, allicht in de vorm van een decreetswijziging, aan de Vlaamse Raad voorgelegd worden.

Maribel-ter wordt niet toegepast voor de beschutte werkplaatsen, omdat zij onder de limiet van 200 frank loon per uur zitten. Daardoor dreigen heel wat mensen af te vloeien. De heer J. Sleenckx vraagt de minister druk uit te oefenen op de federale overheid om met die gegevenheid rekening te houden. De kostprijs van de afvloeiingen zal volgens het lid groter zijn dan de meerkost die de toepassing van Maribel-ter met zich mee zou brengen.

Van in het begin heeft de minister bij mevrouw M. Smet, federaal minister van Tewerkstelling en Arbeid aangedrongen op de toepassing van Maribel-ter op de beschutte werkplaatsen. Tot nog toe evenwel zonder resultaat. . .

In 1994 heeft het VFSIPH een belangrijk deel van zijn reserves ingezet om de exploitatie rond te krijgen. In de begroting voor 1995 voegt de minister 928 miljoen frank toe aan de dotatie van het VFSIPH. De heer J. Vandeurzen vraagt of het om een structurele vermeerdering gaat bovenop de normale evolutie van de dotatie.

Dat is een juiste interpretatie. Bij de opmaak van de begroting voor 1994 heeft de minister rekening gehouden met de reserve afkomstig van het vroegere Rijksfonds. Toen heeft zij er al op gewezen dat logischerwijze voor 1995 een bijkomend bedrag van 928 miljoen ingeschreven moest worden. Zoniet zou er op jaarbasis een enorm tekort ontstaan.

Velen stellen zich vragen over de reserves waarover het VFSIPH telkens op het einde van het jaar beschikt, merkt de minister op. Het gaat hier om reserves op kasbasis, niet op begrotingsbasis. De administratie slaagt er — door de ingewikkelde procedure — niet in om de afrekeningen van 1993 te maken op het einde van 1994. Bovendien zijn er ook de dagprijzen voor 1994 die nog betaald moeten worden. Eind 1994 zal er nog 1,5 à 2 miljard opkasbasis ter beschikking zijn, voor het totale saldo van 1994. Er zijn voldoende middelen om te betalen wat moet. De minister hoopt de afrekeningen en de uitbetaling van de voorschotten in de toekomst sneller te kunnen laten verlopen zodat de reserves zullen verdwijnen.

Is er in de begroting van het VFSIPH ruimte voorzien om nieuwe initiatieven te financieren ? Kunnen experimenten, initiatieven buiten de reguliere erkenningvormen, gefinancierd worden, vraagt de heer J. Vandeurzen. Het lid vindt het wenselijk dat het bestuur van het VFSIPH jaarlijks of meerjaarlijks een beleidsnota zou opstellen met zijn prioriteiten. Meteen zouden ook de consequenties van die prioriteiten duidelijk zijn.

De 220 miljoen voor investeringen en 300 miljoen voor voorzieningen die nu extra in de begroting ingeschreven worden, bieden volgens de minister de ruimte voor de uitbreiding van bestaande types van voorzieningen. Het VFSIPH heeft geen reglementaire basis om experimenten te financieren. De raad van bestuur moet nog voorstellen aan de regering voorleggen. Daarvoor is nu geen bedrag op de begroting uitgetrokken.

De prioriteiten legt de overheid vast in samenspraak met de raad van bestuur van het VFSIPH. De meeste aandacht

gaat momenteel uit naar de zwaar mentaal gehandicapten en de meervoudig gehandicapten. De raad van bestuur zoekt permanent naar nieuwe benaderingen van de problematiek.

Ten slotte vraagt de heer J. Vandeurzen naar de stand van zaken van de discussie over de budgetfinanciering. De welzijnscommissie van de Serv zou nog niet tot een advies gekomen zijn ?

De minister heeft het advies zopas ontvangen en zal het ter beschikking stellen van de commissieleden. De commissie is niet tot unanimiteit gekomen over de budgetfinanciering. De werkgevers geven blijk van interesse.

Naar aanleiding van het herenakkoord dat in het verlengde van het akkoord van 20 september 1993 gesloten werd, zijn er onderhandelingen bezig over de financiering van de loonsupplementen in de welzijnssector. De minister heeft onlangs een voorstel gelanceerd dat de financiering van de loonsupplementen laat verlopen via een vorm van arbeidsherverdeling. In plaats van full-time-equivalenten (FTE's) zouden zgn. full-time-loonequivalenten (FTLE's) aan de voorzieningen toegekend worden. De loonsupplementen voor weekend- en avondwerk worden niet uitbetaald, maar omgezet in gepresteerde uren die meegeteld worden bij de berekening van de werkweek. De werkweek zal m.a.w. korter worden. Zondagwerk wordt omgezet in dubbel gepresteerde uren, zaterdagwerk staat gelijk aan 1,1, en avondwerk aan 1,2 gepresteerde uren.

Wie bijvoorbeeld op gewone werkdagen 30 uren werkt en 4 uren op zondag, komt aan zijn 38-urenweek. Het betekent dus minder uren werken aan een FT-loon. Alleen de zondagvergoeding valt weg. De minister is er zich van bewust dat er nu personeel is dat een FT-week en de zondag werkt, wat dus met 1,2 FTLE zou gelijk staan. Zij zullen volgens het voorstel op 1 FTLE terugvallen. Misschien moet daar een genuanceerde oplossing gezocht worden.

Het systeem heeft verschillende voordelen. De verantwoordelijkheid ligt bij de instelling, die het gebruik van arbeidsuren organiseert. Het VFSIPH zal minder controle moeten uitoefenen voor de berekening van de dagprijs. En ten slotte is er de arbeidsherverdeling die tot 1200 jobs extra kan leiden, in een sector waar 20.000 mensen werken. De onderhandelingspartners hebben niet negatief gereageerd op het voorstel van de minister.

Er wordt verder onderhandeld. Als het systeem doorgevoerd wordt, zal het allicht algemeen bindend moeten zijn. Een eventuele overgangsfase behoort tot de mogelijkheden. De minister kan het voorstel ten vroegste begin 1996 invoeren. Als de sociale partners ermee instemmen, kan het herenakkoord waarvoor eind dit jaar een oplossing moet zijn, met één jaar verlengd worden.

De heer B. Vandendriessche vraagt aandacht voor de financiële problemen van de consultatiebureaus die zich specifiek tot de volwassen gehandicapten richten. Is er geen budgettaire ruimte om hen te subsidiëren ?

De subsidiëring van de consultatiebureaus is beleidsmatig een probleem omdat er een sterke regionale scheeftektrekking bestaat. 6 van de 11 bureaus bevinden zich in West-Vlaanderen, merkt de minister op. De heer B. Vandendriessche vindt dat niet ter zake : de consultatiebureaus komen aan een belangrijke behoefte tegemoet. De minister repliceert dat die behoefte dan eerst geanalyseerd moet worden. Het VFSIPH kan altijd initiatieven nemen.

8. Maatschappelijk opbouwwerk (programma 41.6)

Velen stellen zich vragen over de wijze van erkenning van projecten inzake maatschappelijk opbouwwerk, merkt de heer J. Vandeurzen op.

De projectmatige benadering werd decretaal vastgelegd. Projecten worden voorgelegd en voor vijf jaar goedgekeurd. De beoordeling gebeurt niet arbitrair, beklemtoont de minister. Het is de administratie die beoordeelt in functie van de regionale noden, die vanzelfsprekend verschillend zijn.

9. Maatschappelijk welzijn (programma 41.7)

De subsidiëring van de therapeutische gemeenschappen verloopt blijkbaar niet eenvormig. De heer B. Vandendriessche verwijst naar het feit dat bepaalde therapeutische gemeenschappen conventies met het Riziv hebben. Worden andere daardoor niet benadeeld ?

Bepaalde therapeutische gemeenschappen zijn gestart binnen het welzijnswerk en daarna naar conventies met het Riziv overgestapt. De minister pleit ervoor dat alle gemeenschappen naar het Riziv zouden overstappen. Tot zolang subsidieert Welzijn ze voorlopig. Het gaat om twee therapeutische gemeenschappen.

De heer J. Vandeurzen herinnert de minister eraan dat ze de prioriteiten voor de subsidiëring van het autonoom georganiseerd vrijwilligerswerk zou bekendmaken. De minister antwoordt dat op dit ogenblik de administratie nog bezig is met de analyse van de aanvragen. 140 organisaties, waaronder heel veel zelfhulpgroepen, hebben een aanvraag gedaan. Op basis van die analyse zullen criteria opgesteld worden.

De heer J. Vandeurzen wil de minister wijzen op de bezorgdheid bij de OCMW's over de toepassing van het nieuwe administratieve statuut en de financiering van de lonen. De organieke wet bepaalt dat de OCMW's b.v. migranten en maatschappelijke assistenten op contractuele basis mogen aanwerven. Hun financiële loopbaan wordt echter gefnuikt door het administratieve statuut. Dat bepaalt dat de financiële loopbaan van contractuelen beperkt is tot de eerste twee graden van een functionele loopbaan, tenzij men in de verzorgingssector werkt: Wordt dat probleem nog samen met minister T. Kelchtermans en de vakbonden bekeken ?

De minister wil het probleem laten onderzoeken. Ze vreest wel dat dit in de onderhandelingen zo overeengekomen werd. De lokale besturen zijn vrij om contractuelen aan te werven. Maar het administratief statuut maakt inderdaad een onderscheid tussen statutair benoemden en contractuelen..

Over de vaststelling van de nieuwe criteria voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn wordt momenteel onderhandeld. De heer B. Vandendriessche vraagt welke richting de onderhandelingen uitgaan.

Op dit ogenblik heeft de minister daar nog geen zicht op. **Ze** zal de commissie op de hoogte brengen van zodra dat mogelijk is. Het is haar innigste wens dat de criteria zo spoedig mogelijk vastgesteld worden.

10. Gezondheidszorg (programma 42.1)

In de tabel op bladzijde 114 van de Toelichtingen zijn er fouten geslopen : blijkbaar werden bepaalde cijfers van 1993 en 1995 met elkaar verwisseld. Dat geldt b.v. voor Subsidie voor initiatieven van thuiszorg.

Over de palliatieve zorg en de rol van de thuiszorg wenst de heer B. Vandendriessche meer duidelijkheid. Voor de buitenwacht lijkt het dat de federale minister voor Volksgezondheid de nadruk legt op intramurale palliatieve zorg, en dat de thuiszorg in de verdrukking komt aangezien de middelen naar de ziekenhuizen zouden gaan. Welke knelpunten staan op de agenda van het volgende interministeriële overleg ? Hoe zal vermeden worden dat de thuiszorg afhankelijk wordt van de ziekenhuizen ? Hoe zullen de levenskansen verzekerd worden voor de bestaande verenigingen naast de platforms die de federale minister De Galan wil oprichten ? Hoe en volgens welke criteria zullen de door de minister voorgestelde netwerken gesubsidieerd worden ? Zorgt de minister voor supplementen voor palliatieve zorg door de diensten voor gezins- en bejaardenhulp ?

De minister meent niet dat er over de essentie van de palliatieve zorg een conflict bestaat met haar federale collega. Het initiatief van minister De Galan is nog niet concreet ingevuld. Het beleid in Vlaanderen kiest in de eerste plaats voor de organisatie van palliatieve zorg op het niveau van de thuiszorg. Palliatieve zorg in ziekenhuizen en rusthuizen is echter onontbeerlijk. De financiering daarvan gebeurt terecht door de federale overheid.

Om tot een eenheid te komen financiert de Vlaamse overheid netwerken die alle verschillende initiatieven in een regio coördineren. Minister De Galan zal per 300.000 inwoners twee functies ter beschikking stellen. De netwerken of samenwerkingsverbanden moeten de twee functies in het geheel integreren. Voor maximum 20 netwerken trekt de minister 26 miljoen uit : 1,3 per netwerk. Werken met vrijwilligers is een voorwaarde voor erkenning. 6,4 miljoen zal aan cursussen besteed worden.

Het overleg tussen de federale overheid en de gemeenschappen over het koninklijk besluit inzake palliatieve zorg verloopt vlot. De Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid komt op 22 november bijeen. De ministers moeten dan tot een akkoord komen. Het is immers de bedoeling dat het besluit op 1 januari 1995 van kracht wordt.

De diensten gezins- en bejaardenhulp krijgen an sich geen extra subsidies voor palliatieve zorg. Ze kunnen wel meewerken in een samenwerkingsverband dat gesubsidieerd wordt. Voor vormingscursussen kunnen ze een beroep doen op aparte subsidies.

De centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG's) beschikken over heel wat ervaring die van nut kan zijn in het kader van de drugpreventie. De heer J. Vandeurzen meent dat de beleidsbrief over drugpreventie van minister L. Detière aan de mogelijke rol van de CGG voorbijgaat. Het lid dringt bij de minister aan dat zij daarover met haar collega overleg pleegt.

De minister heeft met haar collega een lange discussie gevoerd over de oprichting van de provinciale coördinatoren voor preventief drugbeleid. De beleidsbrief is uiteindelijk een compromis. De minister betreurt de creatie van nieuwe functies, op tal van niveaus. Ze is ook voorstander van een grotere impact van de CGG's. De commissieleden

zullen bij de bespreking van de beleidsbrief de gelegenheid hebben om het gesprek met minister L. Detière aan te gaan.

De minister heeft overleg gevraagd met haar federale collega over het koninklijk besluit dat de erkenningscriteria voor de ziekenhuizen regelt. De heer J. Vandeurzen steunt de minister daarin. Wat zijn haar verwachtingen ?

De minister heeft in het Overlegcomité om opschorting van de besluiten over de ethische comités op het niveau van de ziekenhuizen gevraagd. Zolang er geen federale raad voor bio-ethiek opgericht is ingevolge het samenwerkingsakkoord, heeft het geen zin op het niveau van de ziekenhuizen ethische comités op te richten. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt in de Senaat tegengehouden. De minister vraagt de senatoren onder de leden van de commissie aan te dringen op afhandeling in de Senaat.

Een uitbreiding van de samenwerkingsmogelijkheden van de openbare ziekenhuizen moet dringend decretaal geregeld worden. De heer J. Vandeurzen doet een dringende oproep. De principiële vernietiging van de fusie in Dendermonde door de Raad van State verontrust het lid. Andere fusies van openbare ziekenhuizen met een privé-partner komen daardoor ook op de helling te staan. Overigens hangt een ander arrest van de Raad van State boven het hoofd dat de autonomie van de beheerscomités van OCMW-ziekenhuizen teniet doet. Willen de openbare ziekenhuizen het hoofd boven water blijven houden, dan moeten ze de mogelijkheid hebben om met de privé-sector samen te werken. De evolutie naar samenwerking in het ziekenhuiswezen is onafwendbaar en verloopt zeer snel. De openbare ziekenhuizen mogen daarbij niet uitgesloten worden.

De minister deelt de bezorgdheid van het lid. Ze wil die problemen ondervangen via een ontwerp van decreet. De tekst is bijna klaar. De minister hoopt het ontwerp zo vlug mogelijk aan de Vlaamse Raad te kunnen voorleggen.

De heer L. Hancké gaat in principe akkoord met de collega's, maar begrijpt de gevoeligheden op het terrein. Het hele ziekenhuiswezen zou aan de confessionele tegenstellingen onttrokken moeten worden. De problematiek wordt overschaduwd door de zuilvorming. Misschien moet bekeken worden of voor alle ziekenhuizen op termijn niet één statuut moet komen. Ze doen per slot van rekening allemaal aan openbare dienstverlening.

111. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Bij de artikelen 13,22,23,47,52,62,63,86,87,91 hebben de leden geen opmerkingen.

Op artikel 106 is er een amendement van de Vlaamse regering (Stuk 15 (1993-1994) – nr. 3). Het betreft een aantal technische wijzigingen. Artikel 106 maakt het tevens mogelijk overschrijvingen te doen tussen de vastleggingsmachtigingen onderling. De minister verwijst naar haar toelichting in de algemene bespreking.

Het amendement van de Vlaamse regering wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

Bij artikel 110 ten slotte zijn er geen opmerkingen.

Op de begrotingstabel van programma 09.10, Algemene werkingskosten (Afdeling 1, Begrotingskredieten) is er een

amendement van de heer W. De Vlieghe (Stuk 15 (1993-1994) – nr. 2). De indiener wil de uitgaven van de kabinetten van de Vlaamse regering verminderen tot de helft van de kostprijs van het minst dure kabinet, of in bijkomende orde, minstens tot de kostprijs van dat kabinet.

Het amendement van de heer W. De Vlieghe wordt met 8 stemmen niet aangenomen.

Over de tabellen van de programma's 40.10, 40.20, 41.10, 41.20, 41.30, 41.40, 41.50, 41.60, 41.70, 42.10 (Afdeling 1, Begrotingskredieten), de begrotingstabellen Bijzondere Jeugdzorg „De Zande en de Kempen” (Afdeling III), Fonds Bijzondere Jeugdbijstand, Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (Afdeling V) zijn er verder geen opmerkingen.

IV. INDICATIEVE STEMMING

De aan de commissie toegewezen artikelen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995, die tot de bevoegdheid van minister W. Demeester-De Meyer behoren, worden eenparig met 8 stemmen aangenomen.

Met dezelfde stemuitslag verklaart de commissie de administratieve begroting in overeenstemming met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting.

De verslaggevers,

De voorzitter,

L. MAXIMUS

M. OLIVIER

J. VANDEURZEN

BIJLAGEN

AFGEWEZEN ZORGVRAGEN VAN GEHANDICAPTEN (01.04.1994 - 15. 11. 1994)

Aantal ongunstige beslissingen 1.4.1994 - 15. 11. 1994 (zorgvragen ingediend vanaf 1.4.1994)																		
Provinciale afdeling	Antwerpen	%		Brabant	%		Limburg	%		Oost- Vlaanderen	%		West- Vlaanderen	%		Totaal	%	
Sector Zorg	15	1,95	%	32	8,23	%	16	4,21	%	25	4,03	%	7	2,49	%	95	3,89	%
Sector Opleiding	23	24,47	%	19	30,65	%	25	18,94	%	36	31,58	%	10	45,45	%	113	26,65	%
Sector Tewerkstelling	66	21,36	%	40	16,74	%	42	17,72	%	77	23,05	%	26	19,85	%	251	20,08	%
Sector Materiële hulp	58	12,95	%	23	6,35	%	46	12,92	%	32	6,75	%	14	7,73	%	173	9,50	%
TOTAAL	162	9,99	%	114	10,84	%	129	11,67	%	170	11,02	%	57	9,27	%	632	10,65	%

(BRON : VFSIPH)

TOELAGEN AAN INSTELLINGEN EN INITIATIEVEN INZAKE GEZINSOPVOEDING (SALDO 1993) (begroot 56,4)

Kenmerk	Benaming en adres	B.R. / P.R.	Algemeen totaal 1993	Algemeen totaal à ratio van 64,90 (afgerond)	Bedrag van de toegestane voor- schotten	Saldo
N/2501	V.Z. W. „Katholiek Vormingswerk voor Landelijke Vrouwen Postbus 104 3000 Leuven	730-0041014-76	11.783.000,-	7.647.167,-	3.845.984,-	3.801.183,-
NI2502	V.Z.W. „Katholieke Landelijke Jeugd Parijsstraat 74-76 3000 Leuven	730-0041012-74	196.000,-	127.204,-	66.102,-	61.102,-
N/2503	V.Z.W. „Kristelijke Werknemersbe- weging” Lakensestraat 76 1000 Brussel	000-0296971-54	6.587.000,-	4.274.963,-	1.853.645,-	2.421.318,-
N/2504	V.Z. W. „Nationale Federatie van de Coöperatieve Vrou- wenbeweging” Verbruikersorgani- satie Hoogstraat 28 1000 Brussel	000-0944108-07	895.500,-	581.180,-	288.212,-	292.968,-
N/2505	V.Z.W. „Comfort en Gezinszorg” Vleurgatsesteenweg 98 1050 Brussel	734-3571135-89	12.606.500,-	8.181.619,-	4.249.913,-	3.931.706,-
N/2507	V.Z. W. „Sociaal Op- leidingscentrum tot Gezinsleven - Villers” Villerslei 135 2900 Schoten	000-0108401-52				
N/2508	V.Z.W. De Verbeelding Hoogpoort 50 9000 Gent	001-1961357-93	172.000,-	111.628,-	53.280,-	58.348,-
N/2509	V.Z.W. „Christelijke Middenstands- en Burgervrouwen (C.M.B.V.) Spastraat 8 1040 Brussel	000-014??25-10	2.394.000,-	1.553.70?,-	843.156,-	710.550,-
NI2510	V.Z.W. „Kristelijke Bonden van Gepen- sioneerden (K.B.G.)” Wetstraat 121 1040 Brussel	799-5500219-30	2.017.500,-	1.309.358,-	713.786,-	595.572,-
N/2511	V.Z.W. „Diens voor de Kringen van Ge- huwden” Moerstraat 40 8000 Brugge	000-0169290-25	4.906.000,-	3.183.994,-	1.689.143,-	1.494.851,-

Kenmerk	Benaming en adres	B.R. / P.R.	Algemeen totaal 1993	Algemeen totaal à ratio van 64,90 (afgerond)	Bedrag van de toegestane voor- schotten	Saldo
N/2512	V.Z.W. „Nationale Confederatie van Ouderverenigingen” Guimardstraat 1 1040 Brussel	001-0855099-23	8.231.000,-	5.341.919,-	2.782.882,-	2.559.037,-
N/2513	V.Z.W. „Milac” E. Maxlaan 57 1040 Brussel	000-0484634-22	1.173.000,-	761.277,-	496.505,-	264.772,-
N/2514	S.V.V. Centrum voor Jeugd en Gezinsproblematiek St. Jansstraat 32 1000 Brussel	870-000205 1-77	1.539.000,-	998.811,-	469.697,-	529.114,-
N/2515	V.Z.W. Nationaal Verbond van de Kris- telijke Arbeiders Vrouwengilden Poststraat 111 1210 Brussel	799-5500071-76	16.023.500,-	10.399.252,-	5.189.306,-	5.209.946,-
N/2516	V.Z.W. „Familiege- luk” Paleizenstraat 90 1210 Brussel	000-0431909-65	5.665.500,-	3.676.910,-	1.821.178,-	1.855.732,-
N/2517	V.Z. W. „Arbeiders- vreugde” Paleizenstraat 90	000-0098368-10	4.488.500,-	2.913.037,-	1.497.335,-	1.415.702,-
N/2518	Bond van Grote en Jonge Gezinnen Troonstraat 125 1050 Brussel	000-1417271-04	2.246.000,-	1.457.654,-	708.958,-	748.696,-
N/2518B	Bond van Grote en Jonge Gezinnen Troonstraat 125 1050 Brussel	000-0105595-59	2.035.500,-	1.321.040,-	754.746,-	566.294,-
N/2520	V.Z.W. „Kultuur- dienst van de Bel- gische Boerenbond” Minderbroedersstr. 8 3000 Leuven	000-0160705-58	247.500,-	160.628,-	80.921,-	79.707,-
N/2521	V.Z. W. „Studerende Jeugd en Gezin” Gaucheretstraat 205 1210 Brussel	000-0165378-90	137.000,-	88.913,-	44.123,-	44.790,-
NI2524	Davidsfonds Nationaal Secreta- riaat Blijde Inkomstr. 79/81 3000 Leuven	000-0022385-75	739.500,-	479.936,-	240.261,-	239.675,-
N/2526	Vereniging van Vlaamse Dienst- plichtige Militairen Diestse Vest 19 3000 Leuven	001-0380142-75	57.000,-	36.993,-	29.472,-	7.521,-

Kenmerk	Benaming en adres	B.R. / P.R.	Algemeen totaal 1993	Algemeen totaal à rato van 64,90 (afgerond)	Bedrag van de toegestane voor- schotten	Saldo
NI2529	Lejo Visserij 39 9000 Gent	001-1996416-38	905.500,-	587.670,-	307.693,-	279.977,-
N/2935	Federatie van Vlaamse Kringen Bennesteeg 4 9000 Gent	068-2012783-60	784.500,-	509.141,-	286.713,-	222.428,-
			86.901.000,-	56.398.755,-	28.664.660,-	27.734.095,-

DIENSTEN GEZINS- EN BEJAARDENHULP

Aantal geholpen gezinnen (+ 16 u) + (- 16 u). Registratie

	VZW			OCMW			Totaal VZW + OCMW
	Gewoon stelsel	IBF	Totaal VZW	Gewoon stelsel	IBF	Totaal OCMW	
1988	28.114	2.483	30.597	8.789	1.048	9.837	40.434
1989	32.013	1.272	33.285	9.277	564	9.841	43.126
1990	32.556	2.230	34.786	9.539	499	10.038	44.824
1991	34.495	1.531	36.026	9.335	578	9.913	45.939
1992	35.264	1.481	36.745	9.254	650	9.904	46.649
(+ 4u) + (-4u)							
1993			37.916			9.626	47.542
						(1)	

(1) Liedekerke = raming

BRON : Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

VERDELINGSCRITERIA VOOR UITBREIDING VAN HET URENCONTINGENT VAN DE DIENSTEN GEZINS- EN BEJAARDENHULP

A. Private diensten

Basisprincipe is een globale uitbreiding met maximaal 3 % op het reguliere stelsel en 3 % op het IBF, maar bij te rekenen bij het reguliere stelsel.

Rekening houdend met de provinciale uitbouw van gezins- en bejaardenhulp wordt in dit voorstel 1994 volgende procentuele stijging vooropgesteld :

- West-Vlaanderen : geen uitbreiding in 1994
- Oost-Vlaanderen en Antwerpen : 1,5 % uitbreiding in 1994
- Limburg : 3 % uitbreiding in 1994
- Brabant : 20 % uitbreiding in 1994

Vele private diensten verlenen hulp in verschillende provincies. Daarom moeten zowel aan de nultgroei in West-Vlaanderen als aan de hoge uitbreiding in Brabant speciale voorwaarden gesteld worden. De diensten met extra uitbreidingen voor Brabant moeten eind 1995 kunnen bewijzen dat deze uitbreiding ook effectief aan Brabant besteed is. Kunnen ze dit niet of onvoldoende, dan moet hun contingent verhoudingsgewijze verminderd worden.

Voor elke private dienst die werkzaam is in meerdere provincies, waaronder Brabant of West-Vlaanderen, moet een afzonderlijk schrijven opgesteld worden waarin de uitbreiding toegelicht wordt en de voorwaarden meegedeeld worden.

Bij alle diensten wordt de uitbreiding berekend op hun reële (per provincie) gepresteerde uren van 1992. Voorgesteld wordt om de uitbreiding in de private diensten enkel te geven op voorwaarde dat er in 1992, 1991 of 1990 minstens 1 maal 95 % van het contingent opgebruikt werd. Dit wordt afzonderlijk bekeken voor IBF en regulier contingent. Bij diensten of contingenten van diensten die geen 95 % halen, wordt als groeipercentage 0 vermeld, ook al is de dienst gesitueerd in andere regio's dan West-Vlaanderen.

2. Openbare diensten

Voorgesteld wordt om aan de openbare diensten voor gezins- en bejaardenhulp die in 1992 (laatste door de administratie volledig verwerkt kalenderjaar) hun regulier contingent opgebruikten of overschreden, globaal volgende uitbreiding te geven vanaf 1 januari 1994, rekening houdend met de regionale spreiding van de hulp :

- 3 % in Brabant ;
- 1 % in Limburg ;
- 1 % in Antwerpen ;
- 1 % in Oost-Vlaanderen ;
- 0 % in West-Vlaanderen.

Opgemerkt wordt dat deze uitbreiding alleen voorgesteld is op voorwaarde dat de begunstigde diensten ook efficiënt gebruik maken van hun IBF-contingent. Ze is niet toegekend aan diensten die in 1993 of 1994 pas erkend zijn.

Om deze uitbreiding, na het optrekken van de toelagen voor de omkadering en het invoeren van een eindejaarstoelage, te kunnen combineren met het handhaven van een uniform subsidiemechanisme voor de private en openbare diensten voor gezins- en bejaardenhulp, is het nodig om een contingenterschikking door te voeren. Daarom wordt voor de diensten die in 1992, 1991 en 1990 onvoldoende hun contingent benut hebben, een contingentvermindering voorgesteld.

Diensten die in 1992, 1991 en 1990 elk jaar minder dan 80 % van het contingent gebruikten, krijgen een contingentvermindering tot 90 % van het bestaande contingent. Presteerden ze minder dan 70 % van hun contingent, dan wordt dit verminderd met 20 % zodat 80 % van het contingent overblijft. Diensten die minder dan 90 % van hun contingent opgebruikten krijgen een vermindering met 5 % zodat 95 % van het contingent overblijft.

Aan de contingenten van de diensten die eerder in 1994 of 1993 een overname (OCMW Antwerpen) of een herschikking (Edegem-Kontich) gekend hebben, is niets veranderd, met dien verstande dat het bedrag bepaald na de herschikking overgenomen is.

Voor Brabant wordt er daarenboven een externe uitbreiding bepleit. Dit resulteert enerzijds in erkenningsvoorstellen voor 3 nieuwe diensten, elk 4.617 uren op jaarbasis :

OCMW Bekkevoort (1 oktober 1994 mits aan de voorwaarden te voldoen)

OCMW Glabbeek (1 januari 1995, maar via de uitbreiding 1994)

OCMW Boutersem (1 januari 1995, maar via de uitbreiding 1994)
